

BASISOPLEIDING BEWAKING

RECHT MET BIJZONDERE AANDACHT VOOR DE VERPLICHTINGEN VAN DE BEWAKINGSONDERNEMING, DE BEVOEGDHEDEN EN DE VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN DE BEWAKINGSAGENT

Docent : Lic. Filip SCHEEMAKER

Bijgewerkt tot 10 oktober 2005.

© Filip SCHEEMAKER – Brugge.

Niets uit deze cursus mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

INHOUDSTABEL

Voorwoord

1. De krachtlijnen van de wet.
2. Toepassingsgebied
 - 2.1. De bewakingsonderneming
 - 2.1.1. Definitie
 - 2.1.2. Ontleding van de definitie
 - 2.1.2.1. Formele criteria
 - 2.1.2.2. Materiële criteria
 - 2.1.3. Uitzonderingen die niet onder het toepassingsgebied van de Private Veiligheidswet vallen
 - 2.2. De beveiligingsonderneming
 - 2.2.1. Definitie
 - 2.2.2. Ontleding van de definitie
 - 2.2.2.1. Formele criteria
 - 2.2.2.2. Materiële criteria
 - 2.2.3. Wat wordt bedoeld met alarmsystemen en alarmcentrales?
 - 2.3. De interne bewakingsdienst
 - 2.3.1. Definitie
 - 2.3.2. Ontleding van de definitie
 - 2.3.2.1. Formele criteria
 - 2.3.2.2. Materiële criteria
 - 2.3.3. Uitzondering
 - 2.4. De onderneming voor veiligheidsadvies
 - 2.4.1. Definitie
 - 2.4.2. Ontleding van de definitie
 - 2.4.2.1. Formele criteria
 - 2.4.2.2. Materiële criteria
3. Het specialiteitbeginsel
4. Het uitoefenen van bewakingsactiviteiten ten behoeve van openbare rechtspersonen.
5. De vergunnings- en erkenningsvoorwaarden voor de ondernemingen en de toelatingsvoorwaarden voor hun personeel.

- 5.1. Het principieel verbod
 - 5.2. Voorwaarden opgelegd aan de beveiligingsonderneming, bewakingsonderneming of onderneming die een interne bewakingsdienst exploiteert.
 - 5.2.1. Voorwaarden inzake rechtstelsel en exploitatiezetel
 - 5.2.2. Voorwaarden inzake organisatorische, technische en infrastructurele middelen
 - 5.2.3. Verzekering burgerrechtelijke aansprakelijkheid
 - 5.3. Voorwaarden opgelegd aan het personeel van bewakingsondernemingen, beveiligingsondernemingen, ondernemingen voor veiligheidsadvies en interne bewakingsdiensten.
 - 5.3.1. Leidinggevend en uitvoerend personeel.
 - 5.3.2. De voorwaarden.
 - 5.4. Hoe verloopt de vergunnings-/erkenningprocedure concreet?
6. Middelen en methoden, eigen aan bewakingsondernemingen en interne bewakingsdiensten.
- 6.1. Algemeen.
 - 6.2. De verbinding met een oproepcentrale
 - 6.3. het uitoefenen van “mobiele bewaking”
 - 6.3.1. definitie
 - 6.3.2. wijze van uitvoeren
 - 6.3.3. het gebruik van voertuigen
 - 6.3.4. het betreden van gebouwen
 - 6.4. het gewapenderwijs uitoefenen van bewakingsactiviteiten
 - 6.5. het gebruik van een hond
 - 6.5.1. voorafgaandelijke ministeriële toestemming
 - 6.5.2. toegelaten rassen en anti-agressietest
 - 6.5.3. verplichtingen voor de bewakingsagent
 - 6.5.4. de opleidingscentra en de opleidingen
 - 6.6. Politionele bevoegdheden?
 - 6.7. Beschikt een bewakingsagent over enige arrestatiebevoegdheid?
 - 6.8. Quid wettige zelfverdediging?
 - 6.9. Identiteitscontrole
7. Enkele andere specifieke bepalingen van toepassing op bepaalde ondernemingen, diensten en instellingen
- 7.1. Het dragen van werkkledij.
 - 7.2. De identificatiekaart.
 - 7.3. Fooien
 - 7.4. Artikel 11 : specifieke verbodsbepalingen.
8. Specifieke verplichtingen, opgelegd aan beveiligingsondernemingen, bewakingsondernemingen, ondernemingen voor veiligheidsadvies en interne bewakingsdiensten.
- 8.1. Meldingsplicht.
 - 8.2. Publiciteitsverplichting.

9. Controle en Sancties.

9.1. Controle

9.1.1. Controle door de sector zelf

9.1.2. Controle door de burger

9.1.3. Controle door de overheid

9.1.3.1. Algemeen

9.1.3.2. Bevel tot staking van handeling

9.1.3.3. Een proces-verbaal met bijzondere bewijswaarde

9.2. Sancties.

9.2.1. Strafrechtelijke en administratieve geldboeten.

9.2.1.1. Welke inbreuken worden voortaan nog strafrechtelijk beteugeld?

9.2.1.2. De administratieve geldboeten.

9.2.2. Andere administratieve sancties.

9.2.2.1. De administratieve waarschuwing

9.2.2.2. De schorsen, inhouding en intrekking

9.2.2.2.1. De vergunning/erkenning schorsen of intrekken

9.2.2.2.2. De identificatiekaart inhouden voor maximaal 6 maanden of intrekken

9.2.2.2.3. De erkenning als opleidingsinstelling schorsen of intrekken

Voorwoord.

Opmerking :

Deze cursus is genderneutraal geschreven. Dit wil zeggen dat de tekst een neutraliteit wil bewaren tussen mannen en vrouwen. De bewakingssector is tenslotte voor beide geslachten toegankelijk. Door het zorgvuldig taalgebruik wil deze tekst de bedoelde toegankelijkheid voorop stellen. De verschillende beroepstermen worden dan ook niet specifiek mannelijk of vrouwelijk gemaakt.

Bewaking bestaat reeds zeer lang, evenwel in een vorm die quasi amateuristisch kan genoemd worden. Van oudsher kent men de waak- en sluitnachtwakers die van deur tot deur gingen om te zien of alle deuren en poorten goed gesloten waren en ondertussen een oogje in het zeil hielden. Later dan kwamen de bewakingsondernemingen die een toch professionelere bewakingsdienst aan hun cliënteel leverden. Voor de wet van 10 april 1990 waren de beveiligingsondernemingen en interne bewakingsdiensten aan geen enkele specifieke wettelijke reglementering onderworpen.

De bewakingsondernemingen vielen wel onder toepassing van de wet van 29 juli 1934 houdende verbod van private militias. Artikel 1 van deze wet bepaalt: "*Elke private militie of elke andere organisatie van private personen waarvan het oogmerk is geweld te gebruiken of het leger of de politie te vervangen, zich met dezer actie in te laten of in hun plaats te treden, is verboden*".

Bewakingsondernemingen werden beschouwd als private militias en waren dus verboden, tenzij zij een individuele afwijking verkregen van de minister van Binnenlandse Zaken. Daarbij werden wel bepaalde voorwaarden opgelegd

Zelfs met een dergelijke uitzonderlijke en individuele toestemming om een bewakingsonderneming uit te baten bleek dat sommige bewakingsondernemingen niet altijd met de meest betrouwbare personen bemand waren. Om orde te scheppen in de enorme ontwikkeling in de wereld van de bewakings- en beveiligingsondernemingen, heeft de wetgever de *wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten* gerealiseerd.

De wetgever heeft hiermee niet alleen de huidige toestand willen onder controle brengen, maar poogt ook in te spelen op toekomstige evoluties. Bewust zijn sommige definities zeer vaag omschreven om een constante aanpassing van de wet aan de technologische evolutie te vermijden. De wet bepaalt het kader waarbinnen private bewaking kan worden georganiseerd. Dit kader is niet meer dan de grote lijnen, belangrijke principes. Het is de minister van Binnenlandse Zaken die, via koninklijke besluiten, de organisatieregels tot in de puntjes kan bepalen.

De wet van 10 april 1990 werd gevolgd door een aanzienlijk aantal Koninklijke en Ministeriële Besluiten, die de wet werkbaar maken. Sinds 1997 stellen we vast dat de Bewakingswet om de twee jaar aangepast wordt. De uitgangspunten van de oorspronkelijke wetgever werden hierbij reeds enige tijd verlaten. De laatste wijziging, deze bij de wet van 7 mei 2004,

veranderde de titel van de wet naar *wet tot regeling van de private veiligheid*. Bij quasi elke wijziging stellen we vast dat het toepassingsgebied van de wet uitgebreid wordt. Zo zien we dat bij de wetswijziging van 1999, de zogenaamde “Portierswet”, tal van controleactiviteiten uit de evenementensector onder toepassing van de wet kwamen, terwijl bij de laatste wetswijziging van 2004 twee nieuwe toezichtsactiviteiten door deze wet worden geregeld :

1. *het verrichten van vaststellingen, die uitsluitend betrekking hebben op de onmiddellijk waarneembare toestand van goederen die zich bevinden op het openbaar domein, in opdracht van de bevoegde overheid of van de houder van een overheidsconcessie*
2. *de begeleiding van groepen van personen met het oog op de verkeersveiligheid.*

De toepassing van dit alles is niet zo eenvoudig omdat dit arsenaal van reglementeringen zeer complex en gedetailleerd is. Men wordt hierbij voortdurend geconfronteerd met een reeks juridische teksten die naar elkaar verwijzen.

In de basiswet heeft de wetgever in één wettekst duidelijk van elkaar verschillende activiteiten genormeerd. Men zal zich bij lezing van deze wet steeds moeten afvragen of die bepalingen toepasbaar zijn op de bewakingsondernemingen, de interne bewakingsdiensten, de beveiligingsondernemingen, de ondernemingen voor veiligheidsadvies of op elke activiteit afzonderlijk.

Het is de bedoeling om met deze bespreking deze niet eenvoudige opdracht te vergemakkelijken.

DE WET VAN 10 APRIL 1990 TOT REGELING VAN DE PRIVATE VEILIGHEID.

1. DE KRACHTLIJNEN VAN DE WET

Initieel kunnen we bij de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten, waarvan de titel bij de wet van 7 mei 2004 werd gewijzigd naar *wet tot regeling van de private veiligheid* en verder de *Private Veiligheidswet* genoemd, vijf krachtlijnen onderscheiden :

- a) verbetering van de kwaliteit van de dienstverlening
 - door enerzijds de onderneming of dienst te onderwerpen aan een aantal voorwaarden. Er wordt een vergunning- en erkenningstelsel ingevoerd
 - door anderzijds het personeel te onderwerpen aan een aantal voorwaarden, inzonderheid een beroepsopleiding
- b) elke vorm van machtsoverschrijding of inmenging in politionele taken vermijden: particuliere bewakers beschikken niet over politionele bevoegdheden.
- c) de overstapmogelijkheden van een politiekorps of van bepaalde ambten naar deze ondernemingen en diensten beperken. Blue drain, old boys network, ...
- d) een effectief en gediversifieerd controle- en sanctiesysteem, o.a.
 - Oprichting van een specifieke inspectiedienst
 - Sancties van strafrechtelijke en van administratiefrechtelijke aard, alsook administratieve maatregelen (schorsing, intrekking)
- e) het inschakelen van bewakingsondernemingen door publiekrechtelijke rechtspersonen wordt beperkt

De meest recente wetswijziging betracht een drietal doelstellingen te bereiken :

- a) de politiediensten ontlasten van een aantal taken die geen essentiële politietaken uitmaken door het toepassingsgebied van de wet uit te breiden;
- b) aanpassing van de wet aan de actuele noden van de sector;
- c) reglementering van de sector van het veiligheidsadvies.

2. TOEPASSINGSGEBIED

De wet is van toepassing op de bewakings**ondernemingen**, de beveiligings**ondernemingen**, interne bewakings**diensten** en **ondernemingen** voor veiligheidsadvies.

De bewakingsonderneming, de beveiligingsonderneming, de interne bewakingsdienst en de onderneming voor veiligheidsadvies zijn vier verschillende begrippen die niet met elkaar verward mogen worden.

Daarnaast is ze ook van toepassing op het **personeel** van deze ondernemingen of diensten.

2.1. De bewakingsonderneming

2.1.1. Definitie

Het begrip “bewakingsonderneming” wordt in artikel 1 § 1 van de Private Veiligheidswet gedefinieerd: “**elke rechtspersoon of natuurlijke persoon die een activiteit uitoefent bestaande in de blijvende of tijdelijke levering aan derden van diensten van :**

- 1. toezicht op en bescherming van roerende of onroerende goederen;**
- 2. bescherming van personen;**
- 3. toezicht op en bescherming bij het vervoer van waarden;**
- 4. beheer van alarmcentrales;**
- 5. toezicht op en controle van personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op al dan niet voor het publiek toegankelijke plaatsen;**
- 6. verrichten van de vaststellingen die uitsluitend betrekking hebben op de onmiddellijk waarneembare toestand van goederen die zich bevinden op het openbaar domein, in opdracht van de bevoegde overheid of van de houder van een overheidsconcessie;**
- 7. begeleiding van groepen van personen met het oog op verkeersveiligheid.**

2.1.2. Ontleding definitie

2.1.2.1. formeel criteria

- elke rechtspersoon of natuurlijke persoon

natuurlijke persoon

Een natuurlijke persoon is elke mens, ieder van u. De juridische natuurlijke persoon begint bij de geboorte en eindigt bij het overlijden. De natuurlijke persoon kan rechtshandelingen stellen : handelingen die rechtsgevolgen hebben zoals kopen/verkopen, huren/verhuren, huwen, scheiden, enz.

rechtspersoon:

De rechtspersoon is eigenlijk een verzinsel van de mens. Het is een rechtsfiguur die niet leeft zoals een natuurlijk persoon maar die wel een aantal rechtshandelingen kan stellen zoals

koop/verkoop, huur/verhuur, enz. Uiteraard kan de rechtspersoon niet huwen of scheiden maar wel fusioneren of splitsen.

vb : naamloze vennootschap, coöperatieve vennootschap, B.V.B.A., ... (vennootschappen)
vb : instellingen van openbaar nut, VZW's, stichtingen

Feitelijke verenigingen zijn geen rechtspersonen. Zij vallen wel onder de wet van 1934 houdende verbod op private militias en zijn, indien ze zich bezig zouden houden met bewakingstaken, verboden.

vb : burgerwachten

vb : buurtbeschermingscomités

- Een bewakingsonderneming levert diensten aan derden. Er is een cliënteel. De bewakingsonderneming levert bewaking en bescherming aan haar klanten. Dit stemt overeen met wat in de Verenigde staten “contract security” genoemd wordt. Er is steeds een contractueel element aanwezig: men levert een prestatie (diensten van bewaking) aan derden en wel tegen een bepaalde tegenprestatie, nl. betaling (in geld of natura)¹.

vb passen op het huis van de buurman: normaliter geen betaling, dus geen vergunning als bewakingsonderneming vereist.

- de levering van diensten van bewaking aan derden kan bijkomstig (als bijberoep) of occasioneel (slechts naar aanleiding van welbepaalde gelegenheden) zijn.

- De levering van diensten kan tijdelijk (vb. naar aanleiding van een welbepaalde aangelegenheid, contract van bepaalde duur) of blijvend (vb contract van onbepaalde duur) zijn.

2.1.2.2. Materiële criteria

om als bewakingsonderneming beschouwd te worden, moet men één of meer van de volgende bewakingsactiviteiten uitoefenen:

1. Toezicht op en bescherming van roerende of onroerende goederen.

Het betreft hier de statische of mobiele bewaking van terreinen, gebouwen en de goederen die zich in het gebouw of op het terrein bevinden.

vb mobiele bewaking van bedrijfsgebouwen door middel van patrouilles op het domein van de onderneming. Recent heeft de regelgever het begrip “mobiele bewaking” gedefinieerd. We komen daar later op terug. Let wel : dergelijke bewaking mag nooit worden op de openbare weg, want dat is een activiteit die tot de exclusieve bevoegdheden van de ordediensten behoort.

¹ Volgens de administratie is het niet zo dat er steeds een betaling (in geld of natura) moet zijn om onder het toepassingsgebied van de wet te vallen. Er wordt uitgegaan van een in concreto beoordeling rekening houdend met de basisfilosofie van de wet.

Vb. Interventie na alarm.

De woorden “toezicht op” en “bescherming van” wijzen op bepaalde activiteiten die ontwikkeld worden om goederen te beschermen.

vb. brandkast ter beschikking stellen tegen vergoeding: op zich is dit geen bewakingsactiviteit. Maar als er personeel wordt ingezet om de brandkast te bewaken of als er elektronische hulpsystemen worden ingezet, dan gaat het wel om bescherming van goederen.

2. Bescherming van personen (bodyguarding).

Het gaat hier om VIP-bescherming, body-guarding. De opdrachten van bodyguards kunnen bestaan uit een statisch toezicht op de onmiddellijke omgeving van de plaats die door de VIP wordt bezocht of door het voorzien van een bescherming van hun verplaatsingen. Vooraleer dat men iemand mag beschermen moet die persoon daarvan op de hoogte zijn en zijn of haar uitdrukkelijke toestemming hebben gegeven.

3. Toezicht op en bescherming bij het vervoer van waarden vb. geldtransporten en het beveiligd vervoer van andere waarden.

In 1996 werd er een volledig nieuwe reglementering uitgewerkt voor het beveiligd waardenvervoer. Deze reglementering steunt op een nieuwe, zeg wel revolutionaire - beveiligingsfilosofie. Door ervoor te zorgen dat de buit in abnormale omstandigheden vernietigd wordt, hoopte men een ontradend effect teweeg te brengen t.a.v. potentiële overvallers. En dus heeft men de zogenaamde intelligente boxen ingevoerd. Het beveiligd vervoer van vernietigbare waarden moet voortaan met zo'n intelligente box gebeuren. Indien er zich onderweg iets ongewoons afspeelt, wordt de inhoud van de koffer automatisch vernietigd.

Er werden verschillende veiligheidsmaatregelen opgelegd, naargelang het type vervoer².

vb. escortes door de federale politie bij intercitytransporten, de voertuigen moeten aan bepaalde technische normen voldoen, enz...

Er is sprake van beveiligd waardevervoer in de zin van de wet van 10 april 1990 als aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldaan is.

1. Het moet gaan om een transport : de waarden moeten van een plaats naar een andere plaats gebracht worden.
2. Het moet gaan een transport van “waarden” : dit zijn goederen die wegens hun specifieke aard of kostbaar karakter aan bedreiging onderhevig zijn.
3. Het transport van deze waarden moet ook gepaard gaan met bijzondere beschermingsmaatregelen, vb. plofkoffers, wapen, de begeleiding door een bewakingsagent ...

² detailvervoer van neutraliseerbare waarden, bulkvervoer, vervoer van niet neutraliseerbare waarden, vervoer van metaalgeld.

Indien er geen speciale beschermingsmaatregelen genomen worden, is de strenge reglementering betreffende het beveiligd waardenvervoer niet van toepassing. Vb een personeelslid dat de gelden van de winkel op onbeschermd wijze (zonder plofkoffer, zonder wapen, zonder begeleiding, ...) naar de bank brengt.

De wet bepaalt ook dat de Koning een lijst kan vaststellen van goederen, die niettegenstaande hun kostbaar karakter of specifieke aard niet als waarden beschouwd worden. Dit betekent dat het beveiligd vervoer van deze goederen zal kunnen gebeuren zonder dat er rekening dient te worden gehouden met de reglementering betreffende het beveiligd waardenvervoer. Dergelijke lijst werd nog niet vastgesteld.

De Koning kan het beveiligd vervoer van bepaalde waarden ook steeds aan bijzondere voorwaarden onderwerpen. Hij kan ook bepaalde voorwaarden opleggen aan de gebruikers van de waardentransporten zoals bijvoorbeeld het voorzien in een beveiligde ruimte, camera's plaatsen, enz ...

PS : internationaal waardenvervoer: er is een mogelijkheid om bij wijze van uitvoeringsbesluit in een reglementering te voorzien maar tot dusver werd daarmee nog niet gestart.

4. Het beheer van alarmcentrales (meldkamers)

Het betreft de ontvangst van signalen of boodschappen komende van alarmsystemen, hun analyse, hun controle en eventueel het verwittigen van een officiële dienst. De centrale is het knooppunt waar de gegevens van de alarmsystemen verwerkt worden. Alarmsystemen en alarmcentrales zijn de systemen en centrales bestemd om misdrijven tegen personen of goederen te voorkomen of vast te stellen.

Het beheer van de alarmcentrales wordt dus beschouwd als een bewakingsactiviteit.

5. Toezicht op en controle van personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op al dan niet voor het publiek toegankelijke plaatsen

Deze activiteit werd onder toepassing van de Private Veiligheidswet gebracht met de wetwijziging van 1999, beter gekend onder de naam van "Portierswet". Met de wetwijziging anno 2004 is dit geworden : "toezicht op en controle van personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op al dan niet voor het publiek toegankelijke plaatsen." Deze toevoeging viseert het uitoefenen van sociale controle en het houden van toezicht op het gedrag van personen die zich bevinden op al dan niet voor het publiek toegankelijke plaatsen, waarvan de activiteit van een portiersdienst een typisch voorbeeld is.

Al deze activiteiten onderscheiden zich van de klassieke bewakingsactiviteiten die eerder geregeld waren door de wet, doordat ze niet zozeer betrekking hebben op de bewaking en de bescherming van goederen, maar doordat ze bestaan uit het toezicht op het gedrag van personen. Het is een soort georganiseerde sociale controle, waarbij de bewakingsagent de opdracht heeft om het gedrag van de aanwezige personen te aanschouwen. Het woord "controle" staat voor "fouille". Onder strikt omschreven voorwaarden is het deze bewaker toegestaan om een oppervlakkige controle of fouille uit te voeren van kledij en bagage.

De wetwijziging van 2004 wil een gemis in de wet oplossen. Tot voor deze wetwijziging was de persoonscontrole uitsluitend mogelijk aan de ingang van een voor publiek toegankelijke plaats. Dit had als gevolg dat bewakingsagenten die instonden voor de toegangscontrole naar aanleiding van bijvoorbeeld een privaat feest, de bezoekers niet bij de toegang aan een controle van de kledij en de persoonlijke bagage konden onderwerpen en derhalve niet konden verhinderen dat wapens of gevaarlijke voorwerpen binnengebracht werden. De vervanging van de woorden “op voor het publiek toegankelijke plaatsen” door de woorden “op al dan niet voor publiek toegankelijke plaatsen”, komt tegemoet aan dit euvel.

Ook deze bewakingsactiviteit mag niet op de openbare weg worden uitgevoerd, uitgezonderd :

- mits voorafgaandelijke ministeriële toestemming, op de voor het publiek toegankelijke plaatsen, behorend tot de infrastructuur van openbare vervoersmaatschappijen of luchthavens;
- op plaatsen waar zich evenementen van uitsluitend culturele, folkloristische of sportieve aard voordoen en waarvan de perimeter op een zichtbare wijze is afgebakend;
- op tijdelijk of periodiek voor het publiek afgesloten niet-bewoonde plaatsen, enkel tijdens de duur van de afsluiting;
- de gedeelten van de openbare weg grenzend aan gebouwen van internationale instellingen of ambassades, bepaald door de minister van Binnenlandse Zaken en waarvan de toegang voor het publiek tijdelijk beperkt is, gedurende de tijd van die beperking. (bvb. Het stuk openbare weg voor de ambassade van de Verenigde Staten van Amerika te Brussel)

De minister van Binnenlandse Zaken zal in een ministerieel besluit de manier vastleggen waarop deze perimeters moeten afgebakend worden.

6. Verrichten van vaststellingen die uitsluitend betrekking hebben op de onmiddellijk waarneembare toestand van goederen die zich bevinden op het openbaar domein, in opdracht van de bevoegde overheid of van de houder van een overheidsconcessie

Samen met de zevende activiteit is deze een nieuwe activiteit, ingevoegd met de wetwijziging van 7 mei 2004. De doelstelling is de controle van het gebruik van parkeerautomaten en andere gedepenaliseerde verkeersinbreuken onder de toepassing van de Private Veiligheidswet brengen. Sinds één maart 2004 zijn inbreuken op de verkeersreglementering inzake het betalend parkeren, parkeren met beperkte parkeertijd (blauwe zone) en bewonersparkeren niet langer strafbaar. Het was de bedoeling van de wetgever om de politiediensten te ontlasten van de controletaken inzake. Politieambtenaren en hulpagenten hebben, wat hun wettelijk kader betreft, niet langer de bevoegdheid zulks te doen, alhoewel dat men kan twijfelen wat de controle van het gebruik van parkeerautomaten betreft. Aldus dient o.a. de controle met het oog op de toepassing van belasting- en retributiereglementen in het kader van de gedepenaliseerde verkeersinbreuken, minstens wat de “blauwe zone” en het bewonersparkeren betreft, te gebeuren door anderen dan politieambtenaren en hulpagenten. Om op zich een toezicht te kunnen uitoefenen op de bedrijven en diensten die het parkeergedrag van weggebruikers gaan controleren werden deze onder toepassing van de Private Veiligheidswet gebracht. Het toepassingsgebied is echter niet beperkt tot het parkeergebeuren. Elke controle op de openbare weg met het oog op het innen van gemeentelijke retributies of taksen, bvb. bij toepassing van een gemeentelijke verordening op het gebruik van de openbare weg, kan onder deze bepaling vallen.

Deze bewakingsagenten kunnen geen proces-verbaal opstellen bij de vaststelling van misdrijven. Hun vaststellingen hebben de waarde van het vermoeden, zoals bedoeld in artikel 1353 van het Burgerlijk Wetboek. De betrokken bestuurders moeten dus niet perse het tegendeel bewijzen om zich te verdedigen. Ze kunnen de aangifte van inbreuken inhouden voor zover deze uitsluitend bestraft kunnen worden met een administratieve sanctie, bvb. bij toepassing van art. 119bis Nieuwe Gemeentewet.

Ondernemingen en diensten kunnen pas deze activiteit uitoefenen nadat ze hiertoe uitdrukkelijk zijn aangesteld in een openbaar gemaakte beschikking, uitgevaardigd door de opdrachtgevende overheid of de overheid waarmee de opdrachtgevende onderneming een concessieovereenkomst heeft afgesloten.

De activiteit moet zich werkelijk beperken tot het noteren wat men vaststelt, zonder dat men ook maar enig onderzoek uitvoert. Zo is het verboden betrokken personen, getuigen of verantwoordelijken op te sporen, de identiteit te controleren, bijkomende inlichtingen in te winnen of personen te verhoren. Elke andere vorm van opsporing, van inwinnen van inlichtingen enz. stuit op de onverenigbaarheid met de activiteit van privé-detective.

Het is bewakingsondernemingen of diensten evenmin toegelaten om nummerplaten te identificeren of te laten identificeren.

7. Begeleiding van groepen van personen met het oog op de verkeersveiligheid

Deze activiteit mag enkel worden uitgeoefend voor de begeleiding van groepen fietsers en automobilisten, van deelnemers aan sportwedstrijden en van scholieren. Ze werd voorzien om een antwoord te bieden aan de moeilijkheden die men bij de organisatie van diverse sportevenementen ondervond om vrijwilligers-seingeverers te vinden. Deze moeilijkheden resulteerden in een overbevraging van de politiediensten.

Het gaat om gemachtigde opzichters, seingeverers, wegkapiteins, groepsleiders en werfopzichters.

Opmerking:

Het doet er niet toe (met uitzondering voor het 6° en 7° punt) of de bewakingsactiviteiten uitgevoerd worden op een publiek toegankelijke plaats of niet. Bij de definiëring van een interne bewakingsdienst daarentegen valt deze pas onder het toepassingsgebied van de Private Veiligheidswet indien deze op een publiek toegankelijke plaats actief is.

Een *publiek toegankelijke plaats* wordt door de wetgever gedefinieerd als *elke plaats waar andere personen dan de beheerder en de personen die er werkzaam zijn toegang hebben ofwel omdat ze geacht worden gewoonlijk toegang te hebben tot die plaats, ofwel omdat ze er toegelaten zijn zonder individueel te zijn uitgenodigd*. “De beheerder” kan zowel de eigenaar als de huurder zijn. “Er werkzaam zijn” kan zowel duiden op een werknemer van de beheerder, of een onderaannemer of een derde werknemer. Voor de toepassing van de Private Veiligheidswet gaat het bijvoorbeeld over een parkeerplaats voorbehouden voor werknemers en klanten, een wachtzaal voor patiënten in een ziekenhuis, enz.

2.1.3. Uitzonderingen die niet onder het toepassingsgebied van de Private Veiligheidswet vallen

- privé-detectives : zowel in de Private Veiligheidswet als in de wet op de privé-detectives is een onverenigbaarheid ingeschreven. Men kan niet tegelijk vergund privé-detective zijn én toegelaten bewakingsagent. We komen daar later op terug.
- ordediensten : ook hier kan men van een onverenigbaarheid spreken. De wet voorziet in een overgangperiode van vijf jaar na ontslag, vooraleer een politieambtenaar bvb. in dienst mag treden bij een bewakingsonderneming. Ook hier komen we later op terug.
- bijzondere wachters die over een speciaal wettelijk statuut beschikken. Dit is eigenlijk een 19de eeuws systeem van private politie. De wettelijke basis vindt men terug in diverse wetteksten : veldwetboek, boswetboek, wet riviervisserij, springstoffenwetgeving, Het komt er in veel gevallen op neer dat een natuurlijk persoon of een publiek rechtelijk rechtspersoon iemand bij wijze van een arbeidsovereenkomst aanwerft met de bedoeling toezicht te houden op het domein dat de werkgever bezit. Eenmaal dat de werknemer in handen van de provinciegouverneur de eed heeft afgelegd krijgt deze een beperkte politiebevoegdheid. Zo is de private wachter op het domein waar hij/zij is aangesteld bevoegd om vaststellingen te doen van misdrijven, opsporingen te doen naar de daders en desgevallend tot arrestatie van de daders over te gaan. Hij/zij maakt deel uit van de openbare macht.

2.2. De beveiligingsonderneming

2.2.1. Definitie

De definitie van het begrip “beveiligingsonderneming” lezen we in artikel 1§3 van de Private Veiligheidswet :

"elke natuurlijke of rechtspersoon die een activiteit uitoefent bestaande in de blijvende of tijdelijke levering aan derden van diensten van conceptie, installatie, onderhoud of herstelling van alarmsystemen en -centrales."

2.2.2. Ontleding definitie

2.2.2.1. formele criteria

- natuurlijke of rechtspersoon

Zie hierboven.

- levering van diensten aan derden.

Zie hierboven.

2.2.2.2. materiële criteria

één of meer van de volgende "**beveiligingsactiviteiten**" uitoefenen

- conceptie van alarmsystemen en -centrales:
- installatie van alarmsystemen en -centrales:
- onderhoud van alarmsystemen en -centrales:
- herstelling van alarmsystemen en -centrales:

Het betreft diensten met een technisch karakter nl. de technische realisatie van de materiële middelen die gebruikt kunnen worden voor een bewakingsactiviteit.

Uitzondering: installateurs van alarmsystemen in voertuigen.

Natuurlijke of rechtspersonen die diensten van beveiliging verlenen aan derden die uitsluitend gericht zijn op voertuigen (activiteiten van installatie, conceptie, onderhoud en herstelling van alarmsystemen in voertuigen), moeten geen erkenning als beveiligingsonderneming hebben.

Het alarmmateriaal, bestemd voor installatie in voertuigen, moet wel vooraf zijn goedgekeurd.

2.2.3. Wat wordt bedoeld met alarmsystemen en alarmcentrales ?

Systemen en centrales bestemd om misdrijven tegen personen of goederen te voorkomen of vast te stellen.

Niet: vb systemen om brand te detecteren

De Memorie van Toelichting definieert een alarmsysteem als volgt: "Geheel van technische procédés die het opsporen en het signaleren beogen door om het even welk middel, vanaf het beginstadium en zonder menselijke tussenkomst van sommige vormen van bedreiging van de veiligheid van personen of goederen, opdat binnen de kortst mogelijke tijd interventie maatregelen kunnen worden genomen.

Beveiligingssystemen die niet tot doel hebben de automatische transmissie van een signaal of boodschap (vb sloten, brandkast) vallen niet onder het toepassingsgebied van de wet.

Onbetrouwbare systemen en valse alarmmeldingen vormen niet enkel voor de eigenaars en de burens, maar ook voor de ordediensten een groot probleem. Om die reden moeten alarmsystemen en –installaties aan minimale kwaliteitsnormen voldoen. Het beheer van de kwaliteitsnorm is in handen van het Belgisch Electrotechnisch Comité v.z.w. (BEC)¹. Het BEC zal eveneens een merkcomité voorzitten voor het bepalen van de regels voor certificatie. Het zijn private geaccrediteerde organismen die de alarmsystemen of- componenten certifiëren. De keuringsinstellingen zullen eenzelfde label afleveren dat op alle gecertificeerde systemen of componenten wordt aangebracht. Dit label kreeg de naam « INCERT » en staat voor « INtrusion CERTification ».

Artikel 12 van de wet bepaalt eveneens dat de Koning de voorwaarden vastlegt voor de installatie, het onderhoud, het gebruik van de alarmsystemen, alarmcentrales en hun componenten.

2.3. De interne bewakingsdienst

2.3.1. Definitie

Ook het begrip “interne bewakingsdienst” wordt in de Private Veiligheidswet gedefinieerd : artikel 1§2 “**elke dienst die door een natuurlijke of rechtspersoon ten eigen behoeve wordt georganiseerd in de vorm van de :**

toezicht op en controle van personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op al dan niet voor het publiek toegankelijke plaatsen;

of

voor zover ze plaatsvindt op voor publiek toegankelijke plaatsen, in de vorm van :

- 1. toezicht op en bescherming van roerende of onroerende goederen**
- 2. bescherming van personen**
- 3. toezicht op en bescherming bij het vervoer van waarden**
- 4. beheer van alarmcentrales**
- 5. verrichten van vaststellingen die uitsluitend betrekking hebben op de onmiddellijk waarneembare toestand van goederen die zich bevinden op het openbaar domein, in opdracht van de bevoegde overheid of van de houder van een overheidsconcessie**
- 6. begeleiding van groepen van personen met het oog op de verkeersveiligheid.”**

2.3.2. Ontleding definitie

2.3.2.1. Formele criteria

a. georganiseerde dienst

Het gaat hier om een dienst of afdeling (geen aparte rechtspersoon) die in de schoot van het bedrijf wordt georganiseerd en die de bewakingsactiviteit enkel ten voordele van dat bepaalde

bedrijf of haar exploitatiezetels uitvoert. Een dergelijke dienst kan ook door een natuurlijk persoon worden georganiseerd.

Het woord “dienst” impliceert ook dat de bewaking op structurele wijze georganiseerd wordt en op permanente of periodieke wijze gebeurt.

Dit betekent:

- dat de bewakingsactiviteiten vervat zijn in de taakbedeling aan minstens één personeelslid
- dat deze bewakingsactiviteiten recurrent (minstens periodiek) worden uitgeoefend

Indien deze voorwaarden niet vervuld zijn, is er geen sprake van een interne bewakingsdienst in de zin van de wet.

Vb de bedrijfsleider ziet op zekere dag verdachte figuren rond het gebouw hangen en vraagt aan een personeelslid om een rondje rond het gebouw te doen om te zien of alles in orde is. Er is hier geen sprake van een interne bewakingsdienst want:

- de bewakingsactiviteit wordt niet recurrent uitgeoefend maar slechts éénmalig
- bewaking maakt geen deel uit van het takenpakket van het aangewezen personeelslid

Als de bedrijfsleider dit personeelslid nu zou opdragen om dagelijks dergelijke ronde te doen en het als een deel van het takenpakket van dat personeelslid zou beschouwen, dan kan er wel sprake zijn van een interne bewakingsdienst, indien de ronde geheel of gedeeltelijk wordt uitgevoerd op voor publiek toegankelijke plaatsen.

b. door een natuurlijke of rechtspersoon

Zie hierboven.

c. ten eigen behoefte

Dit stemt overeen met wat in de Verenigde Staten *in-house security* genoemd wordt. Er gebeurt hier geen levering van diensten aan derden. De activiteit wordt uitsluitend voor zichzelf georganiseerd.

d. op al dan niet voor het publiek toegankelijke plaatsen:

Uit de definitie volgt ook dat, behoudens voor de organisatie van een dienst van persoonscontrole, er slechts sprake is van een interne bewakingsdienst als de bewakingsactiviteiten op “voor het publiek toegankelijke plaatsen” worden georganiseerd.

Als een onderneming een interne dienst of afdeling belast met bewakingsactiviteiten op niet voor het publiek toegankelijke plaatsen binnen het bedrijf, moet zij geen rekening houden met de bepalingen van de Private Veiligheidswet en moet zij dus ook niet over een vergunning voor de organisatie van een interne bewakingsdienst beschikken.

Deze regel geldt echter niet voor de organisatie van een dienst die ten eigen behoefte toezicht op en controle van personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op al dan niet publiek toegankelijke plaatsen uitoefent. Een beheerder van een feestzaal die voor elk evenement die in zijn zaal doorgaat, ook deze waar elke aanwezige individueel werd uitgenodigd (een huwelijksfeest bvb.) een bewaker voorziet die toezicht houdt op het gedrag van de aanwezigen, zal moeten voldoen aan de voorwaarden van de Private Veiligheidswet.

Het begrip “ voor het publiek toegankelijke plaats” werd door de wetgever gedefinieerd, zoals eerder al werd aangehaald.

Wat moet hier in concreto onder verstaan worden ?

Met uitzondering van de persoonscontrole, worden de bewakingsactiviteiten uitgeoefend op plaatsen waar publiek komt of kan komen. Als de activiteiten uitsluitend uitgeoefend worden op plaatsen die van het publiek afgeschermd zijn dan gaat het niet om een interne bewakingsdienst. Voor een dienst die met persoonscontrole belast wordt is het zonder belang of deze dienst de bewakingsactiviteit uitoefent op een publiek toegankelijke plaats dan wel op een niet publiek toegankelijke plaats. In beide gevallen valt deze interne bewakingsdienst onder toepassing van de Private Veiligheidswet en zal de organisator moet vergund zijn.

Het begrip “publiek toegankelijke plaats” omvat alle plaatsen waar publiek toegang heeft ofwel vanwege **de aard van de plaats** (of zoals de wetgever stelt *omdat ze geacht worden gewoonlijk toegang te hebben tot die plaats*), zoals bijvoorbeeld discotheken, bioscopen, warenhuizen, gemeentehuizen... ofwel **doordat een geïndividualiseerde band tussen de inrichter en de genodigde afwezig is**, bvb. een feestzaal waar een fuif doorgaat. Het vragen van toegangsbewijzen of inkomgeld maakt op zich een plaats niet minder publiek toegankelijk. Daarentegen maken plaatsen waar uitsluitend personen zijn toegelaten die er op een geïndividualiseerde wijze voor een bepaalde gebeurtenis zijn uitgenodigd geen publiek toegankelijke plaatsen uit. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer iemand een bruiloftfeest inricht waar uitsluitend bepaalde uitgenodigde personen zijn toegelaten. Dit is eveneens het geval voor bijeenkomsten die uitsluitend toegankelijk zijn voor leden van verenigingen. Plaatsen waar evenwel wordt voorzien in een formele organisatie van lidmaatschap, terwijl een breed publiek dat zich toegang wenst te verschaffen tot de gelegenheid van deze zogenaamde vereniging, lid kan worden, moeten wel worden beschouwd als voor publiek toegankelijke plaatsen.

2.3.2.2. Materiële criteria

De materiële criteria zijn dezelfde als deze van een bewakingsonderneming, in die zin dat zij niet als dienst ten behoeve van een derde geleverd worden maar georganiseerd worden ten eigen behoeve, ter eigen bescherming. De bewakingsactiviteit wordt hier niet aan een cliënteel geleverd.

2.3.3. Uitzondering

Een interne bewakingsdienst moet niet aan de vergunningsplicht voldoen indien :

1° zij de activiteiten van persoonscontrole of van begeleiding van groepen van personen met het oog op verkeersveiligheid slechts sporadisch uitoefenen en hierbij uitsluitend een beroep doen op natuurlijke personen die deze activiteiten sporadisch en op een onbezoldigde wijze uitoefenen;

2° zij uitsluitend activiteiten van vaststellingen van de onmiddellijk waarneembare toestand van goederen op het openbaar domein uitoefenen in het kader van een met de overheid afgesloten concessieovereenkomst.

2.4. De onderneming voor veiligheidsadvies

Aanvankelijk, eind de tachtiger jaren, begin de jaren negentig, was het de bedoeling van de wetgever om die luiken onder de Private Veiligheidswet te laten vallen : de private bewaking, de private opsporing en het veiligheidsadvies.

Het domein van de private bewaking en van de private opsporing werden respectievelijk geregeld in de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private veiligheid (*oorspronkelijk de wet op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten*) en de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective. Men is er niet toe gekomen om de sector van het veiligheidsadvies wettelijk te regelen.

Pas met de laatste wetwijziging anno 2004 heeft men de sector van het veiligheidsadvies onder het toepassingsgebied van de Private Veiligheidswet gebracht.

2.4.1. Definitie

Tenslotte definieert de wetgever in artikel 1, §6, het begrip “onderneming voor veiligheidsadvies” :

“... elke rechtspersoon of natuurlijke persoon die een activiteit uitoefent bestaande uit het aan derden verstrekken van diensten van advies ter voorkoming van strafbare feiten tegen personen of goederen, met inbegrip van het uitwerken, uitvoeren en evalueren van doorlichtingen, analyses, strategieën, concepten, procedures en trainingen op veiligheidsgebied.

In afwijking van het eerste lid wordt niet als een onderneming voor veiligheidsadvies beschouwd :

1° de onderneming waarvan de activiteit inzake veiligheidsadvies niet als een afzonderlijke dienst wordt aangeboden en een inherent bestanddeel uitmaakt van een andere hoofdactiviteit;

2° de levering van diensten van advies door de overheid.”

2.4.2. Ontleding van de definitie

2.4.2.1. Formele criteria

a. een rechtspersoon of natuurlijk persoon

Zie hierboven.

b. levering van diensten aan derden

Zie hierboven.

2.4.2.2. Materiële criteria

Het leveren van specifieke adviezen : adviezen ter voorkoming van strafbare feiten tegen personen of goederen.

Daarin zitten vervat :

Het uitwerken, uitvoeren en evalueren van :

- doorlichtingen,
- analyses,
- strategieën,
- concepten,
- procedures,
- trainingen,

op veiligheidsgebied.

Adviezen die niet enkel een safety en security-aspect hebben, vallen niet onder toepassing van deze wet. Bvb. het geven van adviezen inzake brandbeveiliging.

UITZONDERINGEN :

De wetgever heeft twee uitzonderingen voorzien :

1° indien de activiteiten inzake veiligheidsadvies niet als afzonderlijke dienst worden aangeboden en die inherent zijn aan een andere hoofdactiviteit, bvb. een architect die bij het ontwerpen van een bankfiliaal de klant adviezen verstrekt ter voorkoming van overvallen en diefstallen.

2° veiligheidsadviezen die door een overheid worden verstrekt.

3. HET SPECIALITEITSBEGINSEL

Het specialiteitsbeginsel geldt **enkel voor de bewakingsondernemingen**.

Het houdt in dat de bewakingsondernemingen slechts die activiteiten mogen uitoefenen waarvoor zij een ministeriële vergunning verkregen hebben. Dit beginsel werd voorzien omwille van veiligheidsredenen en redenen van beroepsbekwaamheid. Het betekent:

- a. dat zij enkel bewakingsactiviteiten mogen uitoefenen
- b. en dan nog enkel diegene waarvoor ze een vergunning van de Minister van Binnenlandse Zaken verkregen.

Dit specialiteitsbeginsel wordt echter soepel toegepast. Bepaalde andere activiteiten, die strikt genomen geen bewakingsactiviteiten zijn, kunnen toch geoorloofd zijn voor zover zij nauw verbonden zijn met bewakingsactiviteiten. Bijvoorbeeld : het tellen van geld door geldtransporteurs, onthaal van bezoekers, ... maar enkel in zover deze activiteiten gekoppeld kunnen worden aan de bewakingsactiviteit waarmee deze personen in eerste instantie belast zijn. Indien de activiteit niets van doen heeft met een zekere bewaking van het gebouw en haar

goederen mag deze functie niet uitgevoerd worden door een personeelslid van een bewakingsonderneming³.

Men moet er zich evenwel van bewust zijn dat de werknemers, agenten, van een bewakingsonderneming **enkel opdrachten van hun werkgever mogen aannemen en uitvoeren**. Hun werkgever is de bewakingsonderneming waarvoor zij werken. Zij kunnen onder geen beding opdrachten aanvaarden van de klant van de bewakingsonderneming bij wie dat zij de bewakingsdienst moeten leveren. De kleine herstellingsopdrachten, schoonmaakopdrachten, en andere die soms door de klant van een bewakingsonderneming aan de bewakingsagenten gegeven worden zijn illegaal en mogen niet door de bewakingsagent uitgevoerd worden. Informatie die de klant van het bewakingsbedrijf geeft aan de bewakers opdat deze hun bewakingstaken naar behoren zouden kunnen uitvoeren is uiteraard wel toegelaten. Deze informatie kan eventueel ook specifieke toezichts- of bewakingsopdrachten inhouden.

Personeelsleden van interne bewakingsdiensten mogen wel andere functies uitoefenen binnen het bedrijf, omdat het specialiteitsbeginsel niet geldt voor interne bewakingsdiensten.

Vergunde bewakingsondernemingen kunnen gelijktijdig als beveiligingsonderneming erkend worden. Ze kunnen ook vergund worden als onderneming voor veiligheidsadvies. Zo kan een bewakingsonderneming, mits de nodige vergunningen en erkenningen, zowel bewakingactiviteiten als beveiliging leveren alsook veiligheidsadviezen verstrekken.

Wat als bewakingsactiviteiten vermengd worden met andere activiteiten? Oefent bv een verhuisfirma tevens bewakingsactiviteiten uit? Als de bewakingsactiviteit slechts kan uitgeoefend worden als ook de hoofdactiviteit wordt uitgeoefend, is er geen vergunning als bewakingsonderneming vereist. Bewaking is hier immers niet het doel op zich.

Zie daarentegen vb schoonmaakbedrijf dat ook diensten van bewaking aanbiedt

4. HET UITOEFENEN VAN BEWAKINGSACTIVITEITEN TEN BEHOEVE VAN OPENBARE RECHTSPERSONEN

Publiekrechtelijke rechtspersonen zijn die welke opgericht werden met het oog op de behartiging van algemene belangen en die daartoe over bijzondere prerogatieven beschikken. De voornaamste vallen samen met de territoriale gemeenschappen : de Staat, het gewest, de agglomeratie, de provincie en de gemeente. De ministeriële departementen zijn geen afzonderlijke rechtspersonen.

Andere publiekrechtelijke rechtspersonen ontstaan bij toepassing van het procédé van de dienstgewijze decentralisatie.⁴ Het gaat onder andere om de gepersonaliseerde besturen, de

³ Het specialiteitsbeginsel geldt voor de bewakingsonderneming, niet voor de individuele personeelsleden. Een bewakingsagent mag, buiten zijn functie als bewakingsagent, wel andere beroepsactiviteiten uitoefenen, vb als bijberoep gaan lesgeven

⁴ MAST, A., DUJARDIN, J., VAN DAMME, M. en VANDE LANOTTE, J., *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, Antwerpen, Kluwer, 1996, 71-72

openbare instellingen, de intercommunales, de autonome overheidsbedrijven en de openbare kredietinstellingen.⁵

Het uitvoeren van bewakingsactiviteiten, met uitzondering van het beheer van een alarmcentrale, ten behoeve van openbare rechtspersonen is onderworpen aan een bijzondere toestemming van de minister van Binnenlandse Zaken. Dit geldt enkel voor bewakingsondernemingen, niet voor interne bewakingsdiensten, beveiligingsondernemingen of ondernemingen voor veiligheidsadvies. Er is echter geen bijzondere ministeriële toestemming vereist als het gaat het beheer van een alarmcentrale. Alle andere bewakingsactiviteiten kunnen pas aan een publiek rechtelijk rechtspersoon geleverd worden mits een voorafgaande toestemming van de minister van Binnenlandse Zaken.

Men wou vermijden dat openbare rechtspersonen zonder enige controle beroep zouden gaan doen op bewakingsondernemingen. De overheid kan immers meestal beroep doen op de reguliere ordediensten. Zij kan ook zelf een interne bewakingsdienst exploiteren, mits vergunning natuurlijk.

Deze bijzondere toestemming kan worden verleend voor een welbepaalde, eenmalige activiteit (vb kerstmarkt) of voor een bepaalde tijd (vb bewaking van de gebouwen van een Federale Overheidsdienst, bewaking op een afgesloten gedeelte van het strand of van de dijk). Het is de bewakingsonderneming die de toestemming moet krijgen, niet de publiekrechtelijke rechtspersoon.

Deze bijzondere toestemming is steeds gekoppeld aan de vergunning van de bewakingsonderneming. Als de vergunning bijvoorbeeld wordt ingetrokken, dan vervalt ook de bijzondere toestemming.

5. DE VERGUNNINGS- EN ERKENNINGSVOORWAARDEN VOOR DE ONDERNEMINGEN EN DE TOELATINGSVOORWAARDEN VOOR HUN PERSONEEL

5.1. Het principieel verbod

De wet maakt een onderscheid tussen een vergunning en een erkenning.

Artikel 2 § 1 van de wet bepaalt:

“Niemand mag de diensten van een **bewakingsonderneming** aanbieden of deze van een **interne bewakingsdienst** organiseren, of zich als dusdanig bekend maken, indien hij daartoe vooraf geen **vergunning** heeft gekregen van de Minister van Binnenlandse Zaken, na advies van de Veiligheid van de Staat en van de procureur des Konings van de vestigingsplaats van de onderneming en, bij ontstentenis ervan, van de minister van Justitie.

Indien de aanvrager geen exploitatiezetel heeft in België, houdt de minister van Binnenlandse Zaken bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag rekening met de waarborgen verstrekt in

⁵ BAERT, J. en G. DEBERSAQUES, *Raad van State Afdeling Administratie, 2. Ontvankelijkheid*, Brugge, die keure, 1996, 140

het kader van de wettelijke en geregementeerde uitoefening van de beoogde bewakingsactiviteiten in een andere lidstaat van de Europese Unie.”

Ook bij de onderneming voor veiligheidsadvies spreekt men van een vergunning :

Artikel 4, §2, “Niemand mag de diensten van een **onderneming voor veiligheidsadvies** aanbieden of zich als dusdanig bekend maken, indien hij daartoe vooraf geen vergunning heeft gekregen van de minister van Binnenlandse Zaken na advies van de Veiligheid van de Staat en van de procureur des Konings van de vestigingsplaats van de onderneming en, bij ontstentenis ervan, van de minister van Justitie.”

Dus: principieel verbod tenzij toelating.

Artikel 4, §1, van de wet bepaalt:

“Niemand mag de diensten van een **beveiligingsonderneming** aanbieden, of zich als dusdanig bekendmaken, indien hij niet vooraf **erkend** is door de minister van Binnenlandse Zaken of door de door hem aangewezen ambtenaar.“

Om een vergunning/erkenning te bekommen dient de bewakingsonderneming, de onderneming die een interne bewakingsdienst wil exploiteren, de beveiligingsonderneming of de onderneming voor veiligheidsadvies aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Ook het personeel van deze ondernemingen en het personeel dat deel uitmaakt van de interne bewakingsdienst moeten aan bepaalde voorwaarden voldoen.

5.2. Voorwaarden opgelegd aan de beveiligingsonderneming, bewakingsonderneming of onderneming die een interne bewakingsdienst exploiteert.

5.2.1. Voorwaarden inzake rechtstelsel en exploitatiezetel

Om een administratieve controle mogelijk te maken moet de bewakingsonderneming - rechtspersoon opgericht zijn overeenkomstig de wetgeving van een E.U.-lidstaat en moet ze een exploitatiezetel hebben in een lidstaat van de Europese Unie.

De wet definieert “exploitatiezetel” als : elke permanente infrastructuur van waaruit de natuurlijke en rechtspersonen, bedoeld in artikel 1, §§ 1 en 3, bewakings- of beveiligingsactiviteiten organiseren.

Deze voorwaarden gelden niet voor

- een bewakingsonderneming-natuurlijke persoon
- een beveiligingsonderneming-natuurlijke persoon of rechtspersoon
- de onderneming die een interne bewakingsdienst organiseert
- een onderneming voor veiligheidsadvies

5.2.2. Voorwaarden inzake organisatorische, technische en infrastructurele middelen (accommodatie van de onderneming)

De voorwaarden inzake organisatorische, technische en infrastructurele middelen hebben betrekking op de accommodatie van de onderneming. Deze moet de nodige garanties bieden opdat de onderneming haar bewakingsactiviteiten naar behoren zou kunnen uitoefenen en om een minimale kwaliteit te waarborgen.

Om een vergunning te verkrijgen dient een bewakingsonderneming/interne bewakingsdienst te beschikken over infrastructuur en materieel, aangepast aan elk van de activiteiten, waarvoor een vergunning gevraagd wordt. Vb activiteiten van beveiligd waardevervoer: aangepaste voertuigen

Zowel een bewakingsonderneming, een interne bewakingsdienst als een beveiligingsonderneming dient, hetzij op de maatschappelijke zetel, hetzij op een exploitatiezetel over een afzonderlijk en beveiligd lokaal te beschikken, alwaar de klantendossiers en andere vertrouwelijke gegevens bewaard worden. Bovendien dienen zij te beschikken over voldoende communicatiemiddelen met de politie/rijkswacht.

Een beveiligingsonderneming moet bovendien 24 uur op 24 uur bereikbaar zijn.

De organisatorische, technische en infrastructurele middelen worden door de Koning vastgesteld. Dit impliceert een aantal koninklijke besluiten.

5.2.3. Verzekering burgerrechtelijke aansprakelijkheid.

Zowel bewakingsondernemingen als interne bewakingsdiensten, (niet: beveiligingsondernemingen of ondernemingen voor veiligheidsadvies) zijn verplicht een verzekering burgerrechtelijke aansprakelijkheid af te sluiten.

De verzekering geeft aan de benadeelde een eigen recht tegen de verzekeraar. Geen enkele nietigheid, exceptie of verval van rechten kan worden opgeworpen. De verzekeraar kan zich wel een verhaalsrecht voorbehouden op de verzekerde. De rechtstreekse vordering beschermt de benadeelde tegen de insolventie van de bewakingsondernemingen of interne bewakingsdiensten. De aansprakelijke moet immers niet gedagvaard worden opdat de benadeelde zijn rechten tegenover de verzekeraar zou kunnen laten gelden.

Dit alles wil zeggen dat indien een derde schade ervaart door het foutief optreden van een bewakingsagent, de verzekering van de bewakingsonderneming waarbij kwestieuze bewakingsagent tewerkgesteld is, altijd het slachtoffer volledig zal moeten vergoeden, ook al zijn er in de verzekeringsovereenkomst bijvoorbeeld clausules opgenomen die de bewakingsonderneming verplichten een bepaald gedeelte van de schade voor eigen rekening te nemen (de zogenaamde franchise) of heeft de bewakingsonderneming reeds een aantal termijnen de premie niet betaald.

5.3. Voorwaarden opgelegd aan het personeel van bewakingsondernemingen, beveiligingsondernemingen, ondernemingen voor veiligheidsadvies en interne bewakingsdiensten.

5.3.1. Leidinggevend en uitvoerend personeel

Artikel 5 bepaalt de voorwaarden opgelegd aan de personen die de werkelijke leiding hebben van een onderneming, dienst of instelling zoals bedoeld in de Private Veiligheidswet en de personen die zitting hebben in de Raad van Bestuur van een onderneming, een instelling of een onderneming die activiteiten uitoefent van persoonscontrole.

Wat dient te worden verstaan onder leidinggevend personeel ? Men maakt een onderscheid tussen twee types van leidinggevend personeel : het strategisch leidinggevend personeel en het operationeel leidinggevend personeel.

- *strategisch leidinggevend personeel* : Personeel dat aan het hoofd staat van de bewakingsonderneming, beveiligingsonderneming, een van een onderneming voor veiligheidsadvies of een onderneming die een interne bewakingsdienst organiseert.

vb. het personeel dat belast is met het nemen van beslissingen op het vlak van het dagelijks bestuur en hiervoor de verantwoordelijkheid draagt, onder meer t.a.v. de Raad van Bestuur, zoals directeurs, zaakvoerders, afgevaardigde bestuurders.

- *operationeel leidinggevend personeel* : Personeel dat aan het hoofd staat van het uitvoerend personeel dat belast is met de eigenlijke bewakings- of beveiligingsactiviteiten. Dit personeel neemt beslissingen betreffende veldoperaties en heeft de effectieve leiding van het uitvoerend personeel, tewerkgesteld op meerdere sites

Artikel 6 bepaalt de voorwaarden, opgelegd aan het uitvoerend personeel.

Wat dient te worden verstaan onder uitvoerend personeel ?

Al het andere personeel, het andere dan het leidinggevend personeel :

- Het personeel dat de eigenlijke bewakings- of beveiligingsactiviteiten uitoefent.

- administratief, logistiek en ander personeel

vb. Boekhouding, secretariaat, onderhoudspersoneel, enz...

Opmerking: Personen die zowel leidinggevende als uitvoerende functies verrichten moeten tegelijkertijd aan de voorwaarden bepaald in artikel 5 en artikel 6 voldoen.

Noch het leidinggevend, noch het uitvoerend personeel moet vergund zijn. Er bestaat geen vergunningsstelsel voor bewakingspersoneel. Het personeel moet evenwel door de minister van Binnenlandse Zaken toegelaten worden tot het beroep. Ten bewijze van deze toelating ontvangt men een identificatiekaart. Om deze identificatiekaart te kunnen ontvangen moeten zij aan een aantal voorwaarden voldoen.

5.3.2. De voorwaarden

1. Afwezigheid van bepaalde veroordelingen

1.a. het leidinggevend personeel

Men mag niet veroordeeld zijn, zelfs niet met uitstel, tot een correctionele of criminele straf, bestaande uit een geldboete, een werkstraf of een gevangenisstraf.

Deze strenge voorwaarde geldt voor diegene die pas na 7 mei 2004 deel uitmaken van het leidinggevend personeel. Diegenen die voor deze datum deel uitmaakten van het leidinggevend personeel moesten en moeten voldoen aan de voorwaarde die toen van toepassing was. Deze is quasi gelijk aan de huidige voorwaarde die geldt voor het uitvoerend personeel.

1.b. het uitvoerend personeel

De voorwaarde voor het uitvoerend personeel is iets minder streng dan voor het leidinggevend personeel :

Men mag niet veroordeeld zijn, zelfs niet met uitstel, tot een gevangenisstraf van zes maanden of meer wegens enig misdrijf of tot een gevangenisstraf van ten minste drie maanden wegens opzettelijke slagen of verwondingen. Ook mag men niet veroordeeld zijn, zelfs niet voorwaardelijk, tot een gevangenisstraf of een andere straf voor volgende misdrijven :

- diefstal
- heling
- afpersing
- misbruik van vertrouwen
- oplichting
- valsheid in geschrifte
- aanranding van de eerbaarheid
- verkrachting
- inbreuk op de wapenwetgeving
- inbreuk op de wetgeving op de verdovende middelen
- misdrijven aangaande bederf van de jeugd en prostitutie en openbare zedenschennis
- slagen aan een openbaar of ministerieel ambtenaar
- bendevoorming
- schending van het (tele)communicatiegeheim
- misdrijven bepaald bij de privacywet
- misdrijven bepaald bij de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme en xenofobie ingegeven daden.

Echter, personen die vaststellingen verrichten die uitsluitend betrekking hebben op de onmiddellijk waarneembare toestand van goederen die zich bevinden op het openbaar domein, in opzicht van de bevoegde overheid of van de houder van een overheidsconcessie (de zesde activiteit), personen die aan derden diensten van advies verstrekken ter voorkoming van strafbare feiten tegen personen of goederen, met inbegrip van het uitwerken, uitvoeren en evalueren van doorlichtingen, analyses, strategieën, concepten, procedures en trainingen op veiligheidsgebied (de activiteit van veiligheidsadvies) en personen die een opleiding

organiseren met betrekking tot de domeinen van de bewakingsonderneming of een beveiligingsonderneming, moeten aan dezelfde strenge voorwaarden voldoen als het leidinggevend personeel, namelijk niet veroordeeld zijn, zelfs niet met uitstel tot enige correctionele of criminele straf, bestaande uit een geldboete, een werkstraf of een gevangenisstraf.

1.b.1. Wat houden die opgesomde misdrijven in?

Louter ter informatie leest u hieronder de wettelijke definitie van een aantal van deze misdrijven :

- Diefstal

Diefstal wordt gedefinieerd in artikel 461 Sw : “Hij die een zaak die hem niet toebehoort, bedrieglijk wegneemt, is schuldig aan diefstal.

Met diefstal wordt gelijkgesteld het bedrieglijk wegnemen van andermans goed voor een kortstondig gebruik.”

- Heling (art. 505 Sw.)

“Met gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en met geldboete van zesentwintig frank tot honderdduizend frank of met een van die straffen alleen worden gestraft :

1° zij die weggenomen, verduisterde of door misdaad of wanbedrijf verkregen zaken of een gedeelte ervan helen;

2° zij die zaken bedoeld in artikel 42, 3°, hebben gekocht, in ruil of om niet hebben ontvangen, in bezit, bewaring of beheer hebben genomen, ofschoon zij de oorsprong ervan kennen of moesten kennen;

3° zij die de zaken, bedoeld in artikel 42, 3°, omgezet of overgedragen hebben met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontdoen aan de rechtsgevolgen van zijn daden;

4° zij die de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel 42, 3°, bedoelde zaken hebben verheeld of verhuld, ofschoon zij de oorsprong ervan kenden of moesten kennen.

...”

- Afpersing (art. 470 Sw.)

“... hij die met behulp van geweld of bedreiging afperst, hetzij gelden, waarden, roerende voorwerpen, schuldbrieven, biljetten, promessen, kwijtingen, hetzij de ondertekening of de afgifte van enig stuk dat een verbintenis, beschikking of schuldbevrijding inhoudt of teweegbrengt.”

- Misbruik van vertrouwen (art. 491 Sw.)

“Hij die ten nadele van een ander goederen, gelden, koopwaren, biljetten, kwijtingen, geschriften van om het even welke aard, die een verbintenis of een schuldbevrijding inhouden of teweegbrengen en die hem overhandigd zijn onder verplichting om ze terug te geven of ze voor een bepaald doel te gebruiken of aan te wenden, bedrieglijk verduistert of verspilt, ...”

- Oplichting (art. 496 Sw.)

“Hij die, met het oogmerk om zich een zaak toe te eigenen die aan een ander toebehoort, zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen doet afgeven of leveren, hetzij door het gebruikmaken van valse namen of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven aan het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgelovigheid...”

- Valsheid in geschriften (art. 196 Sw.)

“Met opsluiting van vijf tot tien jaar worden gestraft de andere personen (*dan de openbaar officier of ambtenaar*) die in authentieke en openbare geschriften valsheid plegen en alle personen die in handels- of bankgeschriften of in private geschriften valsheid plegen, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen of vast te stellen.”

- Aanranding van de eerbaarheid (art. 372 Sw. e.v.)

Het misdrijf “aanranding van de eerbaarheid” kent geen echte wettelijke definitie. Een min of meer duidelijke omschrijving komt uit de rechtspraak :

“Het misdrijf aanranding van de eerbaarheid bestaat slechts wanneer handelingen met een zekere graad van zwaarwichtigheid worden gesteld, waardoor de seksuele integriteit van een persoon wordt aangetast, zoals deze door het collectief bewustzijn van een bepaalde maatschappij op een bepaald tijdstip wordt ervaren.”⁶

De Strafwet bepaalt wel dat de aanranding bestaat zodra er een begin van uitvoering is.

- Verkrachting (art. 375 Sw. e.v.)

“Verkrachting is elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die dar niet in toestemt.

Toestemming is er met name niet wanneer de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer.

...”

- Inbreuken op de wapenwet

Een veroordeling omwille van gelijk welke inbreuk op de wapenwet zal een uitsluiting tot gevolg hebben. We kunnen hier slechts enkele principes uiteenzetten :

De Wapenwet voorziet in vier categorieën van wapens :

- verweerwapens
- verboden wapens
- jacht- en sportwapens
- oorlogswapens

⁶ Cass. 7 januari 1997, in DERUYCK, F., e.a., *strafrecht geannoteerd met bijzondere wetgeving*, 235.

Voor verweerwapens is een vergunningsstelsel gecreëerd. Om een verweervuurwapen te kunnen aankopen of bezitten moet men vooraf een bezitsvergunning bekomen. Deze wordt door de procureur des Konings van de woonplaats van de aanvrager afgeleverd. Indien men het verweervuurwapen tevens ook wil dragen moet men beschikken over een drachtvergunning. Deze vergunning wordt afgegeven door de gouverneur van de woonplaats van de aanvrager. Als men bijvoorbeeld als hobby het “parcoursschieten” zou beoefenen bvb., een schietdiscipline waarbij de schutter zich op de schietbaan verplaatst, dan moet men over een wapendrachtvergunning beschikken. Ook bewakingsagenten die hun opdrachten gewapend moeten uitvoeren moeten over zo’n vergunning beschikken.

Voor verboden wapens kan geen vergunning worden afgeleverd. Met uitzondering tot het louter bezit is alles verboden. Zo is het verboden deze wapens te vervaardigen, ze te kopen, te verkopen, in- of uit te voeren, te herstellen, te dragen... Hier worden binnen het milieu van bewakingsagenten dikwijls inbreuken vastgesteld. Het gaat vooral over het dragen van knotsen, ploertendoders, dolken, vlindermessen, boksbeugels, baseballknuppels, nunchacu’s, verdoken of geheime aanvalwapens zoals spuitbussen waarbij personen zelfs tijdelijk machteloos kunnen worden gemaakt, elektrische wapenstokken, stroomstootwapens en pennen die een projectiel kunnen afvuren, ...

Voor jacht- en sportwapens bestaat geen vergunningsstelsel. Ze zijn vrij te koop in de handel, mits voorlegging van de identiteitskaart. De identiteit van de koper wordt dan wel geregistreerd en kenbaar gemaakt aan de lokale politie. In geen geval mag een bewakingsagent tijdens de uitoefening van zijn bewakingsactiviteit met een jacht- of sportwapen uitgerust zijn.

Voor oorlogswapens bestaat eveneens een vergunningsstelsel. Het gaat meestal over automatische vuurwapens en machinepistolen. Het spreekt voor zich dat oorlogswapens niet tot de uitrusting van een bewakingsagent kunnen behoren.

- Inbreuk op de wet op de verdovende middelen

Elke straf die de strafrechter uitspreekt omwille van een inbreuk op deze wet zal leiden tot de intrekking van de toelating om bewaker te zijn. Het is ons niet mogelijk hier de volledige wet uit te leggen.

- misdrijven aangaande bederf van de jeugd en prostitutie en openbare zedenschennis (art. 379 – 386ter Sw.)

Art. 379 Sw. : “Hij die een aanslag tegen de zeden pleegt doordat hij, teneinde eens anders driften te voldoen, de ontucht, het bederf of de prostitutie van een minderjarige van het mannelijke of vrouwelijke geslacht opwekt begunstigt of vergemakkelijkt, wordt gestraft met opsluiting van vijf tot tien jaar en met geldboete van vijfhonderd frank tot vijftienduizend frank.

...”

Art. 380 Sw. :

“§1. Met gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar en met geldboete van vijfhonderd frank tot vijftienduizend frank wordt gestraft :

1° hij de, teneinde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige zelfs met zijn toestemming, aanwerft, meeneemt, wegbrengt of bij zich houdt met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie;

2° hij die een huis van ontucht of prostitutie houdt;

3° hij die kamers of enige andere ruimte verkoopt, verhuurt of ter beschikking stelt met het oog op prostitutie met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren;

4° hij de, op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie exploiteert.

§2. Poging tot de in §1 bedoelde misdrijven wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van honderd frank tot vijfduizend frank.

§3. Met opsluiting van tien tot vijftien jaar en met geldboete van vijfhonderd frank tot vijftigduizend frank wordt gestraft het plegen van de in §1 bedoelde misdrijven wanneer de dader daarbij:

1° direct of indirect gebruikmaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige ander vorm van dwang;

2° of misbruik maakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin een persoon verkeert ten gevolge van een onwettige of precaire administratieve toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.

§4. Met opsluiting van tien tot vijftien jaar en met geldboete van duizend frank tot honderdduizend frank wordt gestraft :

1° hij de, teneinde eens anders driften te voldoen, rechtstreeks of via een tussenpersoon, een minderjarige, zelfs met zijn toestemming aanwerft, meeneemt, wegbrengt of bij zich houdt met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie;

2° hij de, rechtstreeks of via een tussenpersoon, een huis van ontucht of prostitutie houdt waar minderjarigen prostitutie of ontucht plegen;

3° hij de kamers of enige andere ruimte verkoopt, verhuurt of ter beschikking stelt van een minderjarige met het oog op ontucht of prostitutie met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren;

4° hij die, op welke manier ook, de ontucht of prostitutie van een minderjarige onder de zestien jaar exploiteert;

5° hij die door de overhandiging, het aanbod of de belofte van een materieel of financieel voordeel ontucht of prostitutie van een minderjarige heeft verkregen.

§5. De misdrijven bedoeld in §4 worden gestraft met opsluiting van vijftien tot twintig jaar en met geldboete van duizend frank tot honderdduizend frank als zij ten aanzien van een minderjarige onder de zestien jaar worden gepleegd.

§6. Hij die ontucht of prostitutie van een minderjarige bijwoont, wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met geldboete van honderd frank tot tweeduizend frank.”

Art. 380bis Sw. :

“Met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van zesentwintig frank tot vijfhonderd frank wordt gestraft hij die in een openbare plaats door woorden, gebaren of tekens iemand tot ontucht aanzet De straf wordt verdubbeld als het misdrijf tegenover een minderjarige wordt gepleegd.”

Art. 380ter Sw. :

“§1. Met gevangenisstraf van twee maanden tot twee jaar en met geldboete van tweehonderd frank tot tweeduizend frank wordt gestraft hij die op enigerlei wijze, direct of indirect, reclame maakt of doet maken, uitgeeft, verdeelt of verspreidt voor een aanbod van diensten van

seksuele aard, indien die reclame specifiek gericht is op minderjarigen of indien zij gewag maakt van diensten aangeboden door minderjarigen of door personen van wie wordt beweerd dat zij minderjarig zijn, zelfs indien hij zijn aanbod verheelt onder bedekte bewoordingen. Indien de in het eerste lid bedoeld reclame tot doel of tot gevolg heeft, direct of indirect dat prostitutie of ontucht van een minderjarige of zijn exploitatie voor seksuele doeleinden wordt vergemakkelijkt, is de straf drie maanden tot drie jaar gevangenisstraf en geldboete van driehonderd frank tot drieduizend frank.

§2. Met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van honderd frank tot duizend frank wordt gestraft hij die op enigerlei wijze, direct of indirect, reclame maakt of doet maken, uitgeeft, verdeelt of verspreidt voor een aanbod van diensten van seksuele aard, die worden verleend bij wege van een of ander telecommunicatiemiddel, zelfs indien hij zijn aanbod verheelt onder bedekte bewoordingen.

§3. In de gevallen die niet zijn omschreven in de §§1 en 2, wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van honderd frank tot duizend frank, hij die door enig reclamemiddel, zelfs indien hij de aard van zijn aanbod of zijn vraag verheelt onder bedekte bewoordingen, kenbaar maakt dat hij zich aan prostitutie overgeeft, de prostitutie van anderen vergemakkelijkt of wenst in betrekking tot komen met iemand die zich aan ontucht overgeeft. Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die door enig reclamemiddel aanzet, door de toespeling die erop wordt gemaakt, tot de seksuele exploitatie van minderjarigen of meerderjarigen, of van zulke reclame gebruik maakt naar aanleiding van een aanbod van diensten.”

Art. 383 Sw.

“Hij die liederen, vlugschriften of andere geschriften, al dan niet gedrukt, afbeeldingen of prenten, die strijdig zijn met de goede zeden, tentoonstelt, verkoopt of verspreidt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van zesentwintig frank tot vijfhonderd frank.

Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die schunnigheden zingt, leest, voordraagt, ten gehore brengt of uit, in de openbare bijeenkomsten of plaatsen bedoeld in artikel 444, tweede lid.

Met dezelfde straffen wordt gestraft :

Hij die, met het oog op de handel of de verspreiding, liederen, vlugschriften, geschriften, afbeeldingen of prenten, die strijdig zijn met de goede zeden, vervaardigt, in voorraad heeft, invoert of doet invoeren, vervoert of doet vervoeren aan een vervoer- of distributieagent overhandigt, door enig publiciteitsmiddel bekendmaakt;

Hij die zinnebeelden of voorwerpen, die strijdig zijn met de goede zeden, tentoonstelt, verkoopt of verspreidt, ze met het oog op de handel of de verspreiding vervaardigt of in voorraad heeft, invoert of doet invoeren, vervoert of doet vervoeren, aan een vervoer- of een distributieagent overhandigt, door enig publiciteitsmiddel bekendmaakt;

Hij die, hetzij door het tentoonstellen, verkopen of verspreiden van geschriften, al dan niet gedrukt, hetzij door enig ander publiciteitsmiddel, het gebruik van enig middel om vruchtafdrijving te veroorzaken aanprijst, aanwijzingen verstrekt omtrent de wijze waarop het wordt aangeschaft of gebruikt, of personen die het toepassen, doet kennen met het doel hen aan te bevelen;

Hij die artsenijen of tuigen, speciaal bestemd om vruchtafdrijving te veroorzaken of als zodanig voorgesteld, tentoonstelt, verkoopt, verspreidt, vervaardigt of doet vervaardigen, doet invoeren, doet vervoeren, aan een vervoer- of een distributieagent overhandigt, door enig publiciteitsmiddel bekendmaakt.”

Art. 383bis Sw.

“§1. Onverminderd de toepassing van de artikelen 379 en 380 wordt hij die zinnebeelden, voorwerpen, films, foto's, dia's of andere beeld dragers die houdingen of seksuele handelingen met pornografisch karakter voorstellen waarbij minderjarigen betrokken zijn of worden voorgesteld, tentoonstelt, verkoopt, verhuurt, verspreidt, uitzendt of overhandigt, ze met het oog op de handel of de verspreiding vervaardigt of in voorraad heeft, invoert of doet invoeren aan een vervoer- of een distributieagent overhandigt, gestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en met geldboete van vijfhonderd frank tot tienduizend frank.

§2. Hij die wetens de in §1. bedoelde zinnebeelden, voorwerpen, films, foto's, dia's of andere beeld dragers bezit, wordt geschrift met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van honderd frank tot duizend frank.

...”

- Schending van het (tele)communicatiegeheim (art. 259bis Sw.)

“§1. Met gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en met geldboete van vijfhonderd frank tot twintigduizend frank of met een van die straffen alleen wordt gestraft ieder openbaar officier of ambtenaar, drager of agent van de openbare macht die, naar aanleiding van de uitoefening van zijn bediening, buiten de gevallen die de wet bepaalt of zonder inachtneming van de vormen die zij voorschrijft :

1° ofwel, opzettelijk, met behulp van enig toestel privé-communicatie of –telecommunicatie, waaraan hij niet deelneemt, tijdens de overbrenging ervan, afluistert of doet afluisteren, er kennis van neemt of doet van nemen, opneemt of doet opnemen, zonder de toestemming van alle deelnemers aan die communicatie of telecommunicatie;

2° ofwel, met het opzet een van de hierboven omschreven misdrijven te plegen, enig toestel opstelt of doet opstellen;

3° ofwel, wetens de inhoud van privé-communicatie of telecommunicatie die onwettig afgeluisterd of opgenomen is of waarvan onwettig kennis genomen is, onder zich houdt, aan een andere persoon onthult of verspreidt, of wetens enig gebruik maakt van een op die manier verkregen inlichting.

§2. Met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van vijfhonderd frank tot dertigduizend frank of met een van die straffen alleen wordt gestraft ieder openbaar officier of ambtenaar, drager of agent van de openbare macht die, naar aanleiding van de uitoefening van zijn bediening, buiten de gevallen die de wet bepaalt of zonder inachtneming van de vormen die zij voorschrijft, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden, gebruikmaakt van een wettig gemaakte opname van privé-communicatie of –telecommunicatie.

...”

- Slagen aan een openbaar of ministerieel ambtenaar (artt. 280 en 281 Sw.)

Art. 280 Sw. :

“Hij die slagen toebrengt aan de ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of aan enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van hun bediening, wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig frank tot driehonderd frank.”

- Bendevoorming (art. 322 – 324ter Sw.)

Art. 322 Sw. :

“Elke vereniging met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of op eigendommen, is een misdad of een wanbedrijf, bestaande door het enkele feit van het inrichten der bende.”

Art. 323 Sw. :

“Indien de vereniging tot doel heeft gehad misdaden te plegen waarop levenslange opsluiting staat of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn, worden de aanstokers tot die vereniging, de hoofden van die bende en degenen die daarin enig bevel hebben gevoerd, gestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.

Zij worden gestraft met gevangenisstraf van twee jaar tot vijf jaar, indien de vereniging is opgericht om andere misdaden te plegen, en met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar, indien de vereniging is opgericht om wanbedrijven te plegen.”

Art. 324 Sw. :

“Alle andere personen die van de vereniging deel uitmaken en zij die wetens en willens aan de bende of aan haar afdelingen wapens, munitie, werktuigen tot het plegen van misdaden, een onderdak, een schuilplaats of een vergaderplaats verschaffen, worden gestraft : ...”

Art. 324bis Sw. :

“Met criminele organisatie wordt bedoeld iedere gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarbij gebruikgemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken.

Een organisatie waarvan het feitelijk oogmerk uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft kan als zodanig niet beschouwd worden als een criminele organisatie zoals omschreven in het eerste lid.”

Art. 324ter Sw. :

“§1. Iedere persoon die wetens en willens, deel uitmaakt van en criminele organisatie, wordt gestraft met gevangenisstraf van een jaar tot drie jaar en met geldboete van honderd frank tot vijfduizend frank of met een van die straffen alleen, ook al heeft hij niet de bedoeling een misdrijf in het raam van die organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van die wijzen bedoeld in de artikelen 66 en volgende.

§2. Ieder persoon die deelneemt aan de voorbereiding of de uitvoering van enig geoorloofde activiteit van die criminele organisatie, terwijl hij weet dat zijn deelneming bijdraagt tot de oogmerken van deze criminele organisatie, zoal bedoeld in artikel 324bis, wordt gestraft met gevangenisstraf van één jaar tot drie jaar en met geldboete van honderd frank tot vijfduizend frank of met een van die straffen alleen.

- inbreuken op de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en haar uitvoeringsbesluiten

Net als bij de Wapenwet is het hier evenmin mogelijk om de ganse regeling inzake verdovende middelen uiteen te zetten. We willen ons tot een aantal belangrijke principes beperken :

- elke sanctie, opgelegd door een rechter, omwille van een inbreuk op deze wet of op zijn uitvoeringsbesluiten, zal oorzaak zijn van een intrekking van de identificatiekaart;
- als principe komt het erop neer dat de invoer, uitvoer, doorvoer, de vervaardiging, de bewaring, de etikettering, het vervoer, het bezit, de makelarij, de verkoop en het te

koop stellen, het afleveren of het aanschaffen zowel tegen betaling als kosteloos, van de door de wet bedoelde stoffen en het telen van de planten waaruit deze stoffen kunnen gehaald worden, niet toegelaten is behoudens vergunning;

- elk bezit of gebruik van de door de wet bedoelde stoffen is strafbaar, ook het bezit voor eigen gebruik of het gebruik van marihuana of hasjisch. De wet bepaalt evenwel dat het bezit door een meerderjarige van een gebruikershoeveelheid van cannabis dat niet vergezeld gaat met openbare overlast of met problematisch gebruik, slechts voorwerp zal uitmaken van een registratie door de politie. Politiediensten zullen aldus in dergelijk geval geen proces-verbaal opmaken en aan de procureur des Konings overmaken. Vervolging zal dus uitblijven.

Onder “problematisch gebruik” wordt dan verstaan : gebruik dat gepaard gaat met een graad van verslaving die de gebruiker niet langer de mogelijkheid biedt zijn gebruik te controleren en dat zich uit door psychische en lichamelijke symptomen.

Onder “openbare overlast” wordt dan verstaan : de openbare voerlast bedoeld in artikel 135,§2, 7°, van de nieuwe gemeentewet.

- inbreuken op de wet van 8 december 1992 betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

Ook hier is het niet de bedoeling om de ganse privacywet uit te leggen. We beperken ons tot het principe :

Het is als principe niet toegestaan om persoonsgegevens te verwerken zonder over de noodzakelijke toelating te beschikken of de verplichte meldingen te maken.

- inbreuken op de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme en xenofobie ingegeven daden

Evenmin kunnen we hier de volledige wetgeving uiteenzetten en moeten we ons beperken tot het weergeven van de principes.

Racisme is de opvatting dat het ene ras superieur is aan het andere en, daaruit voortvloeiend, dat ten aanzien van het ene ras andere maatstaven kunnen worden aangelegd dan ten aanzien van het andere.

Xenofobie is de vrees voor, afkeer jegens alles wat vreemd is.

De wet stelt niet het hebben, het koesteren van racistische of xenofobe overtuigingen strafbaar. Ze stelt wel een aantal uitingsvormen van deze overtuigingen strafbaar. De strafbare handelingen kunnen vervat worden in een aantal groepen van misdrijven :

- Anderen aanzetten tot discriminatie, haat, geweld of rassenscheiding
- Publiciteit geven aan zijn voornemen tot racisme of segregatie
- Racisme bedrijven bij het leveren van een goed of een dienst
- Racisme bedrijven in de arbeidssfeer
- Behoren tot een racistische groep of vereniging

1.c. Wat met veroordelingen die men in het buitenland oploopt?

Personen van het leidinggevend of het uitvoeren personeel die soortgelijke in kracht van geweijde gegane veroordelingen hebben opgelopen in het buitenland worden geacht niet aan de hierboven gestelde voorwaarde te voldoen. Bvb. iemand die in Frankrijk, Spanje, de Verenigde Staten tot een gevangenisstraf veroordeeld werd voor diefstal, heling, afpersing, oplichting,

1.d. De gevolgen van een veroordeling die in kracht van gewijsde gaat

Het lid van het **uitvoerend personeel** dat ingevolge een in kracht van gewijsde gegane veroordeling niet meer aan deze voorwaarde voldoet moet de personen die de werkelijke leiding hebben van de bewakingsonderneming of de interne bewakingsdienst daarvan op de hoogte te brengen. Bijvoorbeeld de beroepsportier die tot een gevangenisstraf van één jaar veroordeeld wordt moet, nadat het vonnis in kracht van gewijsde is getreden, dit wil zeggen nadat alle termijnen van hoger beroep of verzet verstreken zijn, cassatieberoep inclusief, en het vonnis als dusdanig niet meer kan bestreden worden, zelf het initiatief nemen om de persoon die de werkelijke leiding heeft daarvan in te lichten. Het maakt niet uit of dit vonnis hem/haar werd opgelegd door een Belgische dan wel door een buitenlandse rechtbank. Dit zal tot gevolg hebben dat hij/zij zijn activiteiten onmiddellijk moet stopzetten gezien hij/zij gedurende de ganse periode van zijn vergunning alle wettelijke voorwaarden moet respecteren.

Op hun beurt moet **elke onderneming**, dienst of instelling die onder toepassing van de wet valt ogenblikkelijk de minister van Binnenlandse Zaken waarschuwen, zodra zij kennis neemt van het feit dat een persoon niet meer aan deze voorwaarde voldoet, en dient ogenblikkelijk een einde te maken aan elke taak die bij deze onderneming, dienst of instelling door deze persoon wordt vervuld.

1.e. Toelichting bij wat vooraf ging.

1.e.1° het verschil tussen leidinggevend en uitvoerend personeel

De criteria voor leidinggevend personeel zijn veel strenger dan voor de meeste categorieën van het uitvoerend personeel. Het leidinggevend personeel mag geen enkele vorm van correctionele straf opgelopen hebben of oplopen in de loop van zijn tewerkstelling. Correctionele straffen zijn straffen gevangenisstraffen tussen 8 dagen en vijf jaar en geldboeten vanaf 26 EUR. Als men weet dat heel wat verkeersinbreuken zoals op het trottoir parkeren, te snel rijden, over de doorlopende streep rijden, op de bushalte parkeren, voorbij het rode of oranje verkeerslicht rijden, enz., strafbaar zijn met correctionele straffen, is het u onmiddellijk duidelijk dat het leidinggevend personeel zich ook in het dagelijks leven moet behoeden geen inbreuken te plegen. Hetzelfde geldt voor het uitvoerend personeel dat de zesde bewakingsactiviteit uitoefent, veiligheidsadvies geeft of een opleiding organiseert.

1.e.2° achtereenvolgende veroordelingen

De termijnen van achtereenvolgende veroordelingen worden niet bij elkaar opgeteld voor de bepaling van de termijn van drie of zes maanden. Aldus zal een lid van het uitvoerend personeel dat veroordeeld werd tot vier maanden gevangenisstraf omwille van een verkeersongeval met gekwetsten en vluchtmisdrijf en tot drie maanden gevangenisstraf omwille van dronken sturen, nog steeds voldoen aan de vereiste “niet veroordeeld te zijn tot een gevangenisstraf van zes maanden of meer”. Iemand die tweemaal na elkaar veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van twee maanden effectief omwille van opzettelijke slagen en verwondingen voldoet nog steeds aan deze voorwaarde.

1.e.3° voorwaardelijke veroordelingen

Bij voorwaardelijke veroordelingen of probatie maakt men het onderscheid tussen opschorting en uitstel.

Bij de toepassing van opschorting komt het niet tot een veroordeling. De strafrechter stelt enkel vast dat de dader het bepaalde misdrijf waarvoor hij of zij vervolgd wordt, gepleegd heeft. De uitspraak van de strafmaat wordt echter, meestal onder bepaalde voorwaarden, opgeschort. Pas indien de dader zich binnen de probatietermijn niet aan de gestelde voorwaarden houdt kan hij/zij worden veroordeeld voor dit misdrijf. Aldus blijft men voldoen aan deze eerste voorwaarde ingeval van opschorting van veroordeling.

Bij uitstel gaat de rechter net één stap verder. Hij spreekt de straf uit, maar geen effectieve straf. Het gaat om een straf met uitstel. Dit wil zeggen dat diegene die bevoegd is om de straf uit te voeren, de procureur des Konings, met de uitvoering van de straf zal wachten. De straf wordt niet uitgevoerd tenzij de veroordeelde zich gedurende de probatietermijn niet weet te houden aan de hem/haar opgelegde voorwaarden. Met een veroordelingen met uitstel wordt altijd rekening gehouden bij het oordeel of iemand tot het beroep wordt toegelaten of niet. Het gaat hier immers om een veroordeling in de echte zin van het woord. Onder bepaalde voorwaarden wordt de uitgesproken straf echter niet uitgevoerd zolang men de opgelegde voorwaarden respecteert maar de opgelopen straf wordt wel op het strafblad van de veroordeelde vermeld. Ook buitenlandse voorwaardelijke veroordelingen vormen een hinderpaal.

Een bewakingsagent die met opschorting wordt veroordeeld omwille van het plegen van een diefstal zal nog steeds voldoen aan deze eerste voorwaarde. Indien deze bewakingsagent omwille van diezelfde diefstal wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie maanden, met uitstel, dan zal hij/zij geen bewakingsagent kunnen blijven. Onder diezelfde omstandigheden kan een kandidaat-bewakingsagent respectievelijk wel of niet tot het beroep worden toegelaten.

1.e.4° hoofdgevangenisstraffen

Het strafwetboek onderscheidt drie verschillende soorten straffen : politie-, correctionele- en criminele straffen. Bij elke soort werd een geldboete en een gevangenisstraf voorzien :

- politiestraf : gevangenisstraf van 1 tot en met 7 dagen en een geldboete van 1 tot en met 25 EUR, kan opgelegd worden ingeval van overtreding;
- correctionele straf : gevangenisstraf van 8 dagen tot en met 5 jaar en een geldboete vanaf 26 EUR, kan opgelegd worden ingeval van wanbedrijf;
- criminele straf : levenslange of tijdelijke opsluiting, levenslange of tijdelijke hechtenis en een geldboete vanaf 26 EUR, kan opgelegd worden ingeval van misdaad.

In alle gevallen dient de geldboete momenteel met 5 te worden vermenigvuldigd.

De straf van 6 maanden of meer is een correctionele straf. Hier is niet van belang welke straffen in het Strafwetboek voorzien werden doch wel welke straf de rechter effectief uitspreekt. Voor de misdrijven die in de lijst voorkomen is de categorie waartoe de uitgesproken gevangenisstraf behoort, niet van belang. Voor deze misdrijven is de lichtste straf teveel. Ook al wordt na contraventionalisering voor het plegen van een diefstal een gevangenisstraf uitgesproken die tot de categorie van de politiestraffen behoort, men voldoet niet meer aan de vergunningsvoorwaarden. De poging tot het plegen van een misdrijf die in de lijst opgenomen werd, werd evenmin voorzien. Indien men echter voor deze poging een

gevangenisstraf van zes maanden of meer oploopt voldoet men niet meer aan de vergunningsvoorwaarden.

Tenslotte moet opgemerkt worden dat het enkel gaat om hoofdgevangenisstraffen. De vervangende gevangenisstraffen van 1, 2 of 3 maanden, ter vervanging van een geldboete die werd opgelegd maar geheel of gedeeltelijk niet betaald wordt, komt niet in aanmerking. Zo zal een bewaker die met een effectieve geldboete van 500 EUR of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden wordt gestraft omwille van opzettelijke slagen en verwondingen nog steeds aan de door de wetgever gestelde eisen beantwoorden. Dit gaat echter niet op voor de in de lijst opgesomde misdrijven gezien in deze gevallen de minste geldboete teveel is.

1.e.5° definitieve veroordelingen

Enkel veroordelingen die in kracht van gewijsde getreden zijn komen in aanmerking. Een vonnis of arrest treedt in kracht van gewijsde als er tegen deze uitspraak geen rechtsmiddelen (verzet, hoger beroep of cassatieberoep) meer mogelijk zijn. Tegen strafrechtelijke veroordelingen bij verstek (*bij afwezigheid van de beklaagde*) is er in principe nog hoger beroep mogelijk binnen de 15 dagen na betekening van het vonnis of cassatieberoep tegen het vonnis of arrest. Vonnissen op tegenspraak (*bij aanwezigheid van de beklaagde*) zijn evenwel onmiddellijk uitvoerbaar. De beroepstermijn start in dit geval dan ook op het ogenblik van de uitspraak.

Geseponeerde feiten of zaken die nog in onderzoek zijn vormen uiteraard geen belemmering met betrekking tot dit criterium.

1.e.6° genade

Voor bepaalde veroordelingen kan de Koning genade verlenen. De genademaatregel heeft evenwel slechts uitwerking met betrekking tot de uitvoering van de veroordeling. De veroordeling zelf blijft aldus bestaan. Met andere woorden zal iemand die een veroordeling opliep die een belemmering oplevert, na een gratieverlening nog steeds dezelfde belemmering ondervinden. De voorwaarde “niet tot bepaalde straffen of voor bepaalde misdrijven veroordeeld te zijn” is immer niet voldaan.

1.e.7° uitwissing en eerherstel

Na een termijn van drie jaar worden veroordelingen tot politiestraffen automatisch uitgewist. Sedert de laatste wetwijziging van augustus 2001 gaat het enkel nog om politiestraffen. Om van uitwissing te genieten moet men geen enkel initiatief nemen. Men moet enkel geduldig zijn en wachten tot de periode van 3 jaar verstreken is. De straffen worden dan automatisch uitgewist.

Voor de andere veroordelingen kan er eerherstel worden bekomen. Hier moet de veroordeelde wel enig initiatief nemen. Hij/zij moet een verzoek tot eerherstel richten tot de procureur des Konings. Om van het eerherstel te kunnen genieten moeten uiteraard een aantal voorwaarden vervuld zijn. Zo moeten alle straffen ondergaan zijn, moeten de burgerlijke partijen vergoed zijn, de kosten betaald zijn en moet een bepaalde proefperiode doorlopen zijn. Eerherstel kan herhaalde malen gevraagd en bekomen worden.

Deze maatregelen houden in dat de gevolgen van de veroordeling voor de toekomst wegvallen en dat de veroordeling niet meer in de uittreksels van het strafregister mag worden vermeld. Aldus voldoet men, na uitwissing of eerherstel, wel aan de voorwaarde “niet tot bepaalde straffen of voor bepaalde misdrijven veroordeeld te zijn”.

De veiligheidsvereiste wordt hierna apart besproken.

Deze voorwaarde geldt voor:

- de personen die in de Raad van Bestuur zetelen van een bewakingsonderneming, een onderneming voor veiligheidsadvies of een beveiligingsonderneming of een onderneming die een interne bewakingsdienst organiseert
- de personen die de werkelijke leiding hebben van een bewakingsonderneming, een onderneming voor veiligheidsadvies, een interne bewakingsdienst of een beveiligingsonderneming
- de personen die in een bewakingsonderneming, beveiligingsonderneming, een onderneming voor veiligheidsadvies of interne bewakingsdienst een uitvoerende functie uitoefenen

2. nationaliteitsvereiste:

Onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie (*momenteel 25 lidstaten*).

Deze voorwaarde geldt voor:

- de personen die de werkelijke leiding hebben van een bewakingsonderneming, een interne bewakingsdienst, een onderneming voor veiligheidsadvies of een beveiligingsonderneming
- de personen die in een bewakingsonderneming, een onderneming voor veiligheidsadvies of interne bewakingsdienst een uitvoerende functie uitoefenen, met uitzondering van het administratief en logistiek personeel.

Deze voorwaarde geldt dus niet voor

- de leden van de Raad van Bestuur voor zover zij geen deel uitmaken van de werkelijke leiding van de onderneming
- het logistiek en administratief personeel van de bedoelde ondernemingen, diensten en instellingen
- het uitvoerend personeel van beveiligingsondernemingen en opleidingsinstellingen.

3. zijn hoofdverblijfplaats hebben in een lidstaat van de Europese Unie

Deze voorwaarde geldt voor:

- de personen die de werkelijke leiding hebben van een onderneming, dienst of instelling
- de personen die in een bewakingsonderneming of interne bewakingsdienst een uitvoerende functie uitoefenen, met uitzondering van het administratief en logistiek personeel van bewakingsondernemingen

Deze voorwaarde geldt dus niet voor

- de leden van de Raad van Bestuur voor zover zij geen deel uitmaken van de werkelijke leiding van de onderneming of instelling
- het personeel (raad van bestuur, leidinggevend, uitvoerend personeel) van beveiligingsondernemingen en opleidingsinstellingen
- het logistiek en administratief personeel van bedoelde ondernemingen diensten en instellingen

4. onverenigbare activiteiten:

Niet tegelijkertijd werkzaamheden van privé-detective⁷, van wapen- of munitiefabrikant, van wapen- of munitiehandelaar of enige andere werkzaamheid uitoefenen die, doordat ze wordt uitgeoefend door dezelfde persoon die ook bewaking verricht, een gevaar kan opleveren voor de openbare orde of voor de in- of uitwendige veiligheid van de Staat.

a) werkzaamheden van privé-detective

Wie is privé-detective? Als privé-detective wordt beschouwd (art. 1, §1, van de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective) elke natuurlijke persoon die gewoonlijk, al of niet in ondergeschikt verband, tegen betaling en voor een opdrachtgever activiteiten uitoefent bestaande uit

1° het opsporen van verdwenen personen of verloren of gestolen goederen;

2° het inwinnen van informatie omtrent burgerlijke stand, gedrag, moraliteit en vermogenstoestand van personen;

3° het verzamelen van bewijsmateriaal voor het vaststellen van feiten die aanleiding geven of kunnen geven tot conflicten tussen personen, of die aangewend kunnen worden voor het beëindigen van die conflicten;

4° het opsporen van bedrijfsspionage.

De detective mag niet gelijktijdig activiteiten uitoefenen in een bewakingsonderneming, een beveiligingsonderneming of een interne bewakingsdienst. Zonder deze onverenigbaarheid zouden bewakingsondernemingen al te gemakkelijk gebruik kunnen maken van de toegang die hun personeel als bewaker heeft in de gebouwen van hun klanten om daar opsporingswerk te verrichten. Beveiligingsondernemingen zouden hiervoor door hen geplaatste detectiemicro's kunnen aanwenden. Dit heeft men duidelijk willen vermijden. Een gelijkaardige onverenigbaarheid werd voorzien in de Bewakingswet. De samenlezing van beide bepalingen heeft de volgende praktische consequenties:

- *Bewakings- en beveiligingsondernemingen en interne bewakingsdiensten mogen geen privé-detective in dienst hebben, zelfs al verricht deze laatste geen bewakings- of beveiligingsactiviteiten. Privé-detectives kunnen zelfs niet in de raad van bestuur zetelen*

⁷ Het uitoefenen van één of meer van de activiteiten, gedefinieerd in artikel 1, §1 van de Detectivewet wordt als onverenigbaar beschouwd, zelfs als deze activiteiten occasioneel of kosteloos worden uitgeoefend en men dus, overeenkomstig de Detectivewet, geen voorafgaande vergunning als privé-detective behoeft.

van dergelijke ondernemingen of enige functie waarnemen binnen een interne bewakingsdienst

- *Privé-detectives mogen geen bewakings- of beveiligingsactiviteiten uitoefenen, tenzij het activiteiten betreft die niet onder het toepassingsgebied van de bewakingswet vallen. De detective mag dus bijvoorbeeld actief zijn in "het beveiligen van wagens" Hij mag, behoudens wat de activiteit van persoonscontrole betreft⁸, ook deel uitmaken van een bewakingsdienst die niet opereert op voor het publiek toegankelijke plaatsen. Deze dienst maakt immers geen interne bewakingsdienst uit in de zin van de wet. In deze dienst mogen ze zelfs bewakings- of beveiligingsactiviteiten uitoefenen die onder het toepassingsgebied van de wet vallen*
- *Het (leidinggevend) personeel van bewakings- en beveiligingsondernemingen en interne diensten mag geen werkzaamheden verrichten die tot het takenpakket van de privé-detective behoren, zelfs niet sporadisch of éénmalig.*
- *Bewakingsagenten, bestuurders van bewakings- en beveiligingsondernemingen of hoofden van interne bewakingsdiensten kunnen wel bestuurder zijn van een onderneming die zich tot doel heeft gesteld opsporingsactiviteiten te verrichten. Deze personen kunnen echter niet zelf deelnemen aan opsporingsactiviteiten.*

Dit cumulverbod heeft tot gevolg dat bewakings- en beveiligingsondernemingen voor hun opsporingsbehoeften een beroep zullen moeten doen op een vergunde privé-detective die niet tot de onderneming behoort.

Wat de interne bewakingsdiensten betreft, is de situatie iets genuanceerder. Ook deze diensten mogen geen detectives in hun rangen opnemen. Maar niets belet een onderneming met een interne bewakingsdienst private speurders als werknemer te engageren. De enige voorwaarde is dan dat deze detectives geen deel uitmaken van die specifieke bewakingsdienst.

Uit CAPPELLE, J. en VAN LAETHEM, W, Het statuut van de privé-detective, Brussel, Politeia, 1997

Deze onverenigbaarheid is zeker belangrijk voor de nieuwe zesde bewakingsactiviteit van het vaststellen van de onmiddellijk waarneembare toestand van goederen op het openbaar domein. Ook voor winkelinspecteurs is deze onverenigbaarheid strikt na te leven.

b) werkzaamheden van wapen- of munitiefabrikant, van wapen- of munitiehandelaar

Deze bepaling verbiedt niet dat de personeelsleden, buiten het kader van hun beroepsactiviteiten, over een wapenvergunning, zowel een bezits- als een drachtvergunning, beschikken met het oog op, bijvoorbeeld, het beoefenen van de schietsport.

Deze bepaling gaat dus minder ver dan de "gelijkaardige" bepaling in de Detectivewet, die impliciet stelt dat een privé-detective niet over een wapenvergunning mag beschikken, ook niet buiten het kader van zijn beroepsactiviteiten.

c) enige andere werkzaamheid uitoefenen die, doordat ze wordt uitgeoefend door dezelfde persoon die ook bewaking verricht, een gevaar kan opleveren voor de openbare orde of voor de in- of uitwendige veiligheid van de Staat.

⁸ Eigen bijvoeging

Dit is een vrij moeilijke onverenigbaarheid. De activiteit op zich is geen misdrijf en vormt voor de burger die niet onder toepassing van de Private Veiligheidswet valt geen enkel probleem. Onze Grondwet waarborgt immers het recht vreedzaam en ongewapend te vergaderen en het recht zich te verenigen. Er ontstaat echter een probleem van handhaving van de openbare orde of van het garanderen van de in- of uitwendige veiligheid van de Staat als diezelfde activiteit of werkzaamheid uitgeoefend wordt door een burger die onder toepassing valt van de Private Veiligheidswet. Bvb. Actief, militant, lidmaatschap van extreem rechtse of linkse organisatie, actieve deelname aan antidemocratische activiteiten, enz

De minister van Binnenlandse Zaken heeft hier een belangrijke appreciatiebevoegdheid. Dit betekent niet dat de minister voor de vuist weg beslissingen zou kunnen nemen. Zijn beslissingen moeten gemotiveerd zijn.

Deze voorwaarde geldt voor:

- de personen die in de Raad van Bestuur zetelen van een bewakingsonderneming, een beveiligingsonderneming, een onderneming voor veiligheidsadvies of een onderneming die een interne bewakingsdienst organiseert.
- de personen die de werkelijke leiding hebben van een bewakingsonderneming, een interne bewakingsdienst, een onderneming voor veiligheidsadvies of een beveiligingsonderneming
- de personen die in een bewakingsonderneming, beveiligingsonderneming, een onderneming voor veiligheidsadvies of interne bewakingsdienst een uitvoerende functie uitoefenen

5. voorwaarden inzake beroepsopleiding en -vorming

De voorwaarden inzake beroepsopleiding en –vorming worden bepaald in het koninklijk besluit van 30 december 1999 inzake beroepsopleiding en ervaring, de vereisten inzake medisch en psychotechnisch onderzoek voor het uitoefenen van een leidinggevende of een uitvoerende functie in een bewakingsonderneming of interne bewakingsdienst en betreffende de erkenning van de opleidingen (B.S. 12-01-2000). Zowel het leidinggevend als het uitvoerend personeel moeten opleidingen volgen. Gelet op de doelgroep van deze cursus zullen wij ons tot het uitvoerend personeel beperken. De opleidingsinstellingen moeten voorafgaandelijk door de minister van Binnenlandse Zaken erkend zijn.

Om tot de opleidingen toegelaten te worden mag/moet de kandidaat-cursist

- niet veroordeeld zijn wegens misdrijven zoals bepaald in de artikelen 5, eerste lid, 1° en 6, eerste lid, 1°, van de wet (zie hoger);
- een getuigschrift van goed zedelijk gedrag, maximum zes maanden oud, aan de opleidingsinstelling voorleggen.

De eisen die het koninklijk besluit stelt zijn minima-eisen. De opleidingsinstelling zelf kan bijkomend hogere eisen stellen, bvb. dat de medische en psychotechnische onderzoeken reeds met goed gevolg ondergaan zijn. In elk geval moet men de minima uit het koninklijk besluit respecteren.

Men maakt een onderscheid tussen de *basisopleiding* en de *bijzondere opleidingen*. De bijzondere opleidingen kunnen pas aangevat worden indien men het bekwaamheidsattest behaald heeft dat op het einde van de basisopleiding verstrekt wordt.

Bij de bijzondere opleidingen onderscheidt men :

- opleiding voor de uitoefening van activiteiten van bescherming van personen;
- opleiding voor de uitoefening van activiteiten van toezicht op en bescherming bij het vervoer van waarden;
- opleiding voor de uitoefening van activiteiten van interventie na alarm;
- opleiding voor de uitoefening van activiteiten van operator van een alarmcentrale;
- opleiding voor de uitoefening van activiteiten van persoonscontrole;
- opleiding voor de uitoefening van activiteiten van winkelinspecteur;
- een wapenopleiding;
- opleiding met het oog op het gebruik van een hond in het kader van de uitoefening van bewakingsactiviteiten.

Elke opleiding die met vrucht werd beëindigd resulteert in de afgifte van een bekwaamheidsattest. Het spreekt voor zich dat men pas na het behalen van het bekwaamheidsattest voor een specifieke opleiding tot de uitoefening van deze activiteit kan toegelaten worden.

Deze voorwaarde geldt voor:

- de personen die de werkelijke leiding hebben van een bewakingsonderneming, een interne bewakingsdienst, een onderneming voor veiligheidsadvies of een beveiligingsonderneming
- de personen die in een bewakingsonderneming, beveiligingsonderneming, een onderneming voor veiligheidsadvies of interne bewakingsdienst een uitvoerende functie uitoefenen, met uitzondering van het logistiek en administratief personeel van bewakingsondernemingen.

Deze voorwaarde geldt dus niet voor

- de leden van de Raad van Bestuur voor zover zij geen deel uitmaken van de werkelijke leiding van de onderneming of instelling
- het logistiek en administratief personeel van de bedoelde ondernemingen, diensten en instellingen
- het personeel van een onderneming voor veiligheidsadvies

6. Voorwaarden inzake medisch en psychotechnisch onderzoek

Vooraleer men als uitvoerend personeel van een bewakingsonderneming of een interne bewakingsdienst kan worden aangeworven moet men éénmalig met goed gevolg een medisch en psychotechnisch onderzoek hebben ondergaan.

Het psychotechnisch onderzoek wordt door een psychiater of psycholoog afgenomen en heeft de bedoeling de psychische geschiktheid van de kandidaat voor de uitvoering van de beoogde bewakingsactiviteit aan te tonen. Het medisch onderzoek wordt door een arts afgenomen en heeft de bedoeling de lichamelijke geschiktheid voor de uitoefening van de beoogde bewakingsactiviteit aan te tonen.

Beide onderzoeken kunnen zowel georganiseerd worden door :

- een bewakingsonderneming of interne bewakingsdienst in het kader van de aanwervingsprocedure;
- een opleidingsinstelling in het kader van de vaststelling van de toegangsvoorwaarden tot de verschillende opleidingen.

De bewakingsonderneming, interne bewakingsdienst of opleidingsinstelling legt in een reglement vast welke de onderzoeksmethodes, -modaliteiten, -evaluatielijzen en de –instanties zullen zijn. Dit reglement moet door de minister van Binnenlandse Zaken goedgekeurd worden.

Deze voorwaarde geldt dus niet voor

- de leden van de Raad van Bestuur
- het leidinggevend personeel
- het logistiek en administratief personeel van de bedoelde ondernemingen, diensten en instellingen
- personeel van beveiligingsondernemingen, opleidingsinstellingen en van een onderneming voor veiligheidsadvies

7. overstapverbod:

sinds 5 jaar geen lid zijn geweest van een politie- of openbare inlichtingendienst, noch een openbaar ambt hebben bekleed dat voorkomt op een door de Koning te bepalen lijst.

Wat dient onder politiedienst verstaan te worden ? :

1. Algemene politiediensten

- federale politie
- lokale politie

Bij toepassing van de wet van 7 december 1998 werden de rijkswacht en de gerechtelijke politie bij de parketten vanaf 1 januari 2001 omgevormd tot de federale politie. Op 1 januari 2002 werd in de 196 politiezones de lokale politie opgericht. De lokale politie komt ongeveer overeen met een samensmelting tussen de vroegere gemeentepolitie en de vroegere rijkswachtbrigades.

Wat dient onder inlichtingendienst verstaan te worden? :

- het bestuur van de veiligheid van de Staat van de Federale Overheidsdienst Justitie
- de algemene dienst inlichtingen en veiligheid van de Federale Overheidsdienst Landsverdediging
- elke openbare dienst die, na de inwerkingtreding van de wet van 18 juli 1991, met het oog op de veiligheid, speciaal wordt belast met de inzameling en verwerking van gegevens over personen, groepen en gebeurtenissen

Voor welke openbare ambten geldt dit overstapverbod ?

Er bestaat geen lijst van openbare ambten die onder het overstapverbod vallen. Bij koninklijk besluit van 18 januari 1991 werd er zulke lijst vastgesteld, maar de Raad van State heeft dit besluit op 1 februari 1993 nietig verklaard wegens een procedurefout : de raadgevende commissie van het militair personeel werd immers niet geraadpleegd hierover.

Tot op heden werd er geen nieuw koninklijk besluit genomen.

Bijgevolg vallen andere personen die een openbaar ambt bekleden enkel onder het overstapverbod indien ze gedurende de vijf voorgaande jaren lid zijn geweest van een openbare politie- of inlichtingendienst

Enkele voorbeelden:

- iemand die tot voor kort rechter was, valt vandaag niet onder het overstapverbod
- iemand die tot voor kort werkte voor het centraal strafregister, valt vandaag niet onder het overstapverbod

Deze voorwaarde geldt voor:

- de personen die in de Raad van Bestuur zetelen van een bewakingsonderneming, een beveiligingsonderneming, een onderneming voor veiligheidsadvies of een onderneming die een interne bewakingsdienst organiseert.
- de personen die de werkelijke leiding hebben van een bewakingsonderneming, een interne bewakingsdienst, een onderneming voor veiligheidsadvies of een beveiligingsonderneming
- de personen die in een bewakingsonderneming, beveiligingsonderneming, een onderneming voor veiligheidsadvies of interne bewakingsdienst een uitvoerende functie uitoefenen

Deze voorwaarde geldt niet voor het personeel van opleidingsinstellingen.

8. leeftijdsvereiste

Deze voorwaarde geldt voor:

- de personen die in de Raad van Bestuur zetelen van een bewakingsonderneming, een onderneming voor veiligheidsadvies of een beveiligingsonderneming: 21 jaar
- de personen die de werkelijke leiding hebben van een bewakingsonderneming, een interne bewakingsdienst, een onderneming voor veiligheidsadvies of een beveiligingsonderneming: 21 jaar
- de personen die in een bewakingsonderneming, beveiligingsonderneming, een onderneming voor veiligheidsadvies of interne bewakingsdienst een uitvoerende functie uitoefenen: 18 jaar

9. veiligheidsvereiste

Tenslotte moet men voldoen aan de veiligheidsvoorwaarden, noodzakelijk voor de uit te oefenen bewakingsactiviteiten, en geen feiten gepleegd hebben die, zelfs als ze niet het

voorwerp hebben uitgemaakt van een strafrechtelijke veroordeling, een ernstige tekortkoming van de beroepsdeontologie uitmaken en daarom raken aan het vertrouwen in de betrokkene.

De begrippen "veiligheidsvoorwaarden" en "tekortkomingen van de beroepsdeontologie" zijn vrij vaag. Ook hier heeft de minister van Binnenlandse Zaken een zeer belangrijke appreciatiebevoegdheid.

De minister van Binnenlandse Zaken wijst een ambtenaar aan die bevoegd is om een onderzoek naar de moraliteitsvoorwaarden aan te vragen. Deze kan pas een veiligheidsonderzoek aanvragen eens dat hij of zij heeft vastgesteld dat de betrokken kandidaat gekend is bij de "controlecel" van de minister van Binnenlandse Zaken, de federale of lokale politie of de Veiligheid van de Staat, voor feiten of handelingen die de Koning in een koninklijk besluit heeft vastgelegd. Tot op heden bestaat dit koninklijk besluit nog niet.

Het eigenlijke onderzoek wordt uitgevoerd door de leden van de algemene politiediensten, door de leden van de controlecel van de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid of door de Veiligheid van de Staat, naar gelang het geval.

Voordat zij met het onderzoek kunnen starten dienen de personen die aan het onderzoek onderworpen worden, de kandidaat bewakers, voorafgaandelijk en eenmalig hun instemming te geven. De instemming gebeurt via de onderneming, dienst of instelling waarvoor betrokkene de bewakingsactiviteiten uitoefent of zal uitoefenen, op een door de minister van Binnenlandse Zaken bepaalde wijze.

Men kan onderzoeken doen omtrent gegevens van gerechtelijke of bestuurlijke politie of omtrent beroepsgegevens die van belang zijn in het kader van de onverenigbare activiteiten (zie hierboven) en de veiligheidsvoorwaarden waaraan de persoon moet voldoen.

5.4. Hoe verloopt de vergunnings/erkenningprocedure concreet?

Dit hoofdstuk handelt over de vergunningen die aan ondernemingen worden verstrekt. Het gaat hier niet over het personeel van de ondernemingen. Het gaat niet over de bewakers of andere personeelsleden maar wel over de bewakings-, beveiligingsondernemingen, ondernemingen die een interne bewakingsdienst willen organiseren en ondernemingen voor veiligheidsadvies.

1. Diegene die een dergelijke onderneming wil uitbaten stuurt bij aangetekend schrijven een vergunningsaanvraag naar de minister van Binnenlandse Zaken. Afhankelijk of het gaat om een natuurlijk persoon dan wel een rechtspersoon die de vergunning aanvraagt moet de aanvraag van diverse documenten en attesten vergezeld zijn.

2. Een bewakingsonderneming, beveiligingsonderneming, onderneming voor veiligheidsadvies of de organisator van een interne bewakingsdienst kan nooit een subjectief recht op een vergunning/erkenning laten gelden, zelfs als zij op het eerste gezicht aan alle voorwaarden voldoet. Het feit dat men geen recht heeft op een vergunning beduidt dat men bijvoorbeeld de minister van Binnenlandse Zaken niet zou kunnen dagvaarden in afgifte van een vergunning, ook al voldoet men naar eigen mening en op het eerste zicht aan alle minimale

vergunningvoorwaarden. De minister van Binnenlandse Zaken beschikt immers over een zekere discretionaire bevoegdheid terzake. Dit wil zeggen dat de minister bepaalde gegevens kan appreciëren, over bepaalde gegevens een oordeel kan vellen, bijvoorbeeld :

- in het kader van de beoordeling van de veiligheidsvoorwaarden waaraan de aanvrager moet voldoen;
- in het kader van de beoordeling van de activiteiten die doordat ze door een bewaker worden uitgeoefend een gevaar kunnen betekenen voor de openbare orde of voor de veiligheid van de Staat.

De burger is evenwel niet machteloos (zie punt 6 hieronder).

3. Aanvraag vergunning als bewakingsonderneming, interne bewakingsdienst of onderneming voor veiligheidsadvies :

de minister van Binnenlandse Zaken zal pas een beslissing nemen na ontvangst van het advies van de procureur des Konings van de vestigingsplaats van de onderneming en van de Veiligheid van de Staat. Indien de onderneming geen vestigingsplaats zou hebben in ons land, zal de minister van Justitie adviseren, in plaats van de procureur des Konings. Dit advies is niet bindend.

De onderneming voor veiligheidsadvies zal tevens moeten voldoen aan door de minister van Binnenlandse Zaken opgelegde normen van beroepskwaliteit. Een door hem aangeduid certificatieorganisme zal dit onderzoeken en advies uitbrengen.

4. De vergunning/erkenning verleent alleszins nooit enige overheidsbevoegdheid aan de onderneming of het personeel. Overheidsbevoegdheid in die zin dat men zou deelnemen in de macht. De overheid, en enkel zij, geniet het monopolie van geweld. Burgers kunnen, behoudens enkele uitzonderingen, geen geweld gebruiken, noch tegen de medeburgers, noch tegen de overheid.

5. De vergunning/erkenning wordt verleend voor een termijn van 5 jaar en kan voor gelijke termijnen vernieuwd worden.

6. Indien de vergunning/erkenning geweigerd wordt, kan de aanvrager in beroep gaan bij de Raad van State. De beroepstermijn voor de Raad van State is 60 dagen. De beroepstermijn start vanaf de betekening, kennisgeving of bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van de overheidsbeslissing.

7. De vergunning/erkenning kan i.g.v. niet naleving van de wet of haar uitvoeringsbesluiten voor max. 6 maanden worden geschorst of ingetrokken (sancties: zie verder).

De bewakingsonderneming, beveiligingsonderneming, onderneming voor veiligheidsadvies of onderneming die een interne bewakingsdienst exploiteert kan ook steeds vrijwillig afstand doen van de haar verleende vergunning/erkenning.

6. MIDDELEN EN METHODEN, EIGEN AAN BEWAKINGSONDERNEMINGEN EN INTERNE BEWAKINGSDIENSTEN

6.1. Algemeen

De **Koning** kan voorwaarden bepalen waaronder bewakingsondernemingen en interne bewakingsdiensten bij de uitoefening van hun opdrachten gebruik kunnen maken van bepaalde middelen en methodes. Hij kan ook voorwaarden opleggen aan de gebruikers van de activiteit van bewaking en bescherming van roerende en onroerende goederen en de beveiligde waardentransporten (maatregelen om maximale veiligheid te verzekeren).

De **minister van Binnenlandse Zaken** kan, als uiteindelijke verantwoordelijke voor de ordehandhaving, in dringende gevallen en in geval van ernstige en onmiddellijke bedreiging van de openbare orde, in het belang van de openbare orde, en op de openbare weg en in publiek toegankelijke plaatsen, onmiddellijk tijdelijk of blijvend de uitoefening van bepaalde opdrachten of het gebruik van bepaalde middelen of methodes verbieden of aanvullende veiligheidsmaatregelen opleggen.

De **minister van Binnenlandse Zaken** kan de vergunning ook steeds aan bepaalde voorwaarden onderwerpen. Zo kan hij de uitvoering van bepaalde activiteiten en het gebruik van bepaalde middelen en methodes uitsluiten of aan specifieke voorwaarden onderwerpen en dit om een maximale veiligheid en beveiliging te garanderen. Dit is bvb. het geval bij het gebruik van wapens.

6.2. De verbinding met een oproepcentrale

Een oproepcentrale is een centraal aanspreekpunt, waarmee bewakingsagenten tijdens het uitvoeren van hun activiteiten kunnen communiceren. De oproepcentrale wordt permanent bemand door minstens twee operatoren met een hoedanigheid van personeelslid zoals bedoeld in artikel 5 of 6 van de wet.

De oproepcentrale moet in eerste instantie onmiddellijk alle oproepen van bewakingsagenten behandelen. Daarbij moet ze minstens volgende functies verzekeren :

- 1° het ontvangen van oproepen van de bewakingsagenten, hen hulp en bijstand bieden;
- 2° het rechtstreeks verstrekken van onderrichtingen aan de bewakingsagenten;
- 3° het verstrekken van interventieondersteunende informatie aan politie- en hulpdiensten;
- 4° het rapporteren aan het leidinggevend personeel van de onderneming waartoe de bewakingsagent behoort.

- Wie moet verplicht in contact staan met een oproepcentrale?

De personen die leidinggevende taken uitoefenen in de zin van artikel 5 van de Private Veiligheidswet vallen niet onder toepassing van deze verplichting. Wie dan wel?

Het gaat om uitvoerend personeel dat :

- 1° mobiele bewakingsactiviteiten uitvoeren;

2° statische bewakingsactiviteiten uitvoeren op plaatsen waar er geen andere bewakingsagenten of derden geacht worden aanwezig te zijn;

3° activiteiten uitvoeren van winkelinspectie.

Zij moeten tijdens de uitvoering van hun werkzaamheden permanent over een communicatiemogelijkheid beschikken met een oproepcentrale of met een verantwoordelijke van de interne bewakingsdienst.

In deze context worden volgende begrippen als volgt verstaan :

1° mobiele bewaking : bewakingsactiviteit zoals bedoeld in artikel 1, §1, eerste lid, 1° van de wet, waarbij de bewakingsagent zich op de openbare weg verplaatst van goed naar goed om er toezicht uit te oefenen, met inbegrip van interventie na alarm.

2° statische bewaking : bewakingsactiviteit zoals bedoeld in artikel 1, 61, eerste lid, 1°, van de wet, waarbij de bewakingsagent zich tijdens zijn werkzaamheden niet verplaatst op de openbare weg.

3° winkelinspectie : bewakingsactiviteit zoals bedoeld in artikel 1, §1, 5°, van de wet, waarbij de bewakingsagent controle uitoefent op het gedrag van klanten teneinde diefstallen te voorkomen of vast te stellen;

4° derden : andere personen dan de bewakingsagent(en) die bewakingstaken uitoefenen.

6.3. Het uitoefenen van “mobiele bewaking”

6.3.1. definitie

Voor een definitie van “mobiele bewaking” wil ik naar hierboven verwijzen.

6.3.2. wijze van uitvoeren

Mobiele bewaking moet uitgevoerd worden :

1° of wel door tenminste twee bewakingsagenten, uitgerust met een communicatiesysteem met de oproepcentrale;

2° ofwel door één bewakingsagent, uitgerust met

- een communicatiesysteem met de oproepcentrale
- een omvalalarm
- een stil alarm
- en een lokalisatiesysteem;

3° ofwel door één bewakingsagent die tegelijkertijd een leidinggevende functie uitoefent in de zin van artikel 5 van de wet.

Hierbij moet onder volgende begrippen verstaan worden :

1° een omvalalarm : een systeem dat bij de oproepcentrale automatisch een alarmsignaal veroorzaakt wanneer de drager van het systeem langer dan 30 seconden horizontaal ligt;

2° een stil alarm : een systeem dat, teneinde omstanders niet te verontrusten, bij het indrukken van een bedieningsknop, uitsluitend bij de oproepcentrale een alarmsignaal genereert;

3° een lokalisatiesysteem : een systeem dat de oproepcentrale in staat stelt de plaats te bepalen van een voertuig of van een persoon.

6.3.3. het gebruik van voertuigen

De voertuigen die men bij de mobiele bewaking gebruikt moeten voorzien zijn van een voertuigkenteken op de achterzijde en van een zoeklicht. Een voertuigkenteken is een kenteken zoals een voorbeeld staat op volgende pagina. Het moet een snelle identificatie door de politiediensten mogelijk maken. Het wordt afgegeven door de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken. Het kenteken moet onmiddellijk verwijderd en vernietigd worden vanaf het ogenblik dat een voertuig niet langer voor taken van mobiele bewaking wordt gebruikt of vanaf het ogenblik dat de bewakingsonderneming of de interne bewakingsdienst aan wie het kenteken werd afgegeven, het voertuig niet langer in gebruik heeft.

Voertuigen van bewakingsondernemingen en interne bewakingsdiensten mogen nooit aanleiding geven tot verwarring met de voertuigen die gebruikt worden door de openbare macht.

Hieronder ziet u een afbeelding van het kenteken dat op de voertuigen van bewakingsondernemingen die voor de mobiele bewaking worden ingezet, moet aangebracht worden.

VIGILIS

6.3.4. het betreden van gebouwen

Vooraleer de bewakingsagenten belast met mobiele bewaking een onroerend goed mogen betreden, moeten ze de buitenzijde ervan controleren. Indien zij bij deze controle verdachte elementen aantreffen moeten ze hun controle onmiddellijk stopzetten en de oproepcentrale van hun vaststellingen inlichten. De oproepcentrale moet op zijn beurt onmiddellijk de politie verwittigen.

Mogen de bewakingsagenten vervolgens de plaats verlaten? Het koninklijk besluit schrijft voor dat ze in het voertuig blijven wachten op de komst van de politie en hierbij het zoeklicht aansteken. Het is duidelijk dat men van deze regel kan afwijken, naargelang de plaatselijke situatie. Indien er een directe en duidelijke bedreiging zou zijn voor het leven of de gezondheid van de bewakingsagenten is het evident dat zij zich in veiligheid dienen te brengen. Op het ogenblik dat de politie toekomt zullen ze in naam van de gebruiker van het onroerend goed de politie toegang verschaffen tot dat onroerend goed. Ze mogen het onroerend goed betreden, doch slechts na de politie. Het is duidelijk dat zowel de politie als de bewakingsagenten hierbij rekening dienen te houden met de grondwettelijke bescherming van de woning en de regels waarbij deze bescherming op legale wijze kan genegeerd worden.

6.4. Het gewapenderwijs uitoefenen van bewakingsactiviteiten

Een bewakingsonderneming of interne bewakingsdienst mag slechts gewapenderwijs bewakingsactiviteiten uitoefenen indien zij hiervoor een bijzondere toestemming heeft verkregen van de minister van Binnenlandse Zaken. Deze bijzondere toestemming kan men slechts verkrijgen mits men een pertinente reden kan aanvoeren om over wapens te beschikken.

Vanzelfsprekend kan de onderneming slechts over bepaalde wapens beschikken : bepaalde verweervuurwapens en wapenstukken van maximaal 45 cm lang. Handboeien, zowel dragen als gebruiken, zijn verboden en natuurlijk ook zware oorlogswapens en “verboden” wapens, zoals een spray, een dolk, een boksbeugel, een nunchacu, een ploertendoder, ... Sinds kort is het dragen van lampen waarvan de lengte meer dan 30 cm bedraagt verboden.

Het personeel van bewakingsondernemingen of interne bewakingsdiensten beschikt niet over een bevoorrecht statuut wat dienstwapens betreft. Wat betreft het verkrijgen, het houden, het dragen en het gebruiken van dienstwapens in het kader van bewakingsactiviteiten zijn zij onderworpen aan

0. alle regels van het gemeen recht (wapenwet, etc ...) : zij moeten over een geldige wapendrachtvergunning beschikken, hetzij persoonlijk, hetzij hun werkgever;
1. aan de specifieke regels opgelegd door de Private Veiligheidswet en haar uitvoeringsbesluiten, zoals
 - een specifieke opleiding hebben genoten in een erkende schietstand,
 - zes maanden bevredigende beroepservaring als bewakingsagent. Deze bijkomende vereiste heeft als doel zich ervan te vergewissen dat enkel personeelsleden, die de naleving van de wet ter harte nemen, gewapenderwijs bewakingsactiviteiten zouden uitoefenen. Personen, die met uitzondering van de vereiste inzake bevredigende beroepservaring, aan alle wettelijke voorwaarden voldoen, kunnen toch gewapenderwijs bewakingsactiviteiten mogen uitoefenen op voorwaarde dat ze te allen tijde begeleid worden door één of meerdere ervaren bewakingsagenten. De Koning

bepaalt wat onder “bevredigende beroepservaring” en “ervaren bewakingsagenten” dient verstaan te worden.

Wanneer bewakingsopdrachten op openbare plaatsen of op plaatsen toegankelijk voor het publiek worden uitgeoefend, mag de bewaker enkel de volgende wapens dragen :

- ◆ een pistool of revolver van een kaliber kleiner dan 10 mm.,
- ◆ een wapenstok met een maximumlengte van 45 cm. Telescopische of elektrische wapenstokken mogen niet gedragen worden.

Het verweervuurwapen dient steeds in een foedraal gedragen te worden. Dit foedraal moet voorzien zijn van een sluitsysteem dat voorkomt dat het wapen gemakkelijk door een derde kan gegrepen worden.

De wapenstok moet altijd in een etui zitten en mag niet zichtbaar gedragen worden.

Buiten het kader van de opdrachten moeten de vuurwapens steeds in een wapenkamer bewaard worden, onder de verantwoordelijkheid van een daartoe aangesteld personeelslid. Welk personeelslid, op welk ogenblik, tijdens welke opdracht over welk wapen beschikt zal minutieus in een register worden bijgehouden.

Persoonscontrole, activiteiten in een alarmcentrale, het verrichten van vaststellingen van onmiddellijk waarneembare toestand van goederen op het openbaar domein en de begeleiding van groepen van personen met het oog op verkeersveiligheid, gebeuren altijd ongewapend. Toezicht houden op en beschermen van roerende en onroerende goederen moet ongewapend worden uitgevoerd indien deze activiteit uitgevoerd wordt op de openbare weg of op voor publiek toegankelijke plaatsen.

Tenslotte worden activiteiten van een beveiligingsonderneming en activiteiten van een onderneming voor veiligheidsadvies ook steeds ongewapend uitgeoefend.

Of met andere woorden, het gebruik van wapens kan uitsluitend bij de bescherming van personen, het beveiligd waardenvervoer en de goederenbewaking, met uitzondering indien dit laatste zich voordoet op voor publiek toegankelijke plaatsen of op de openbare weg.

6.5. Het gebruik van een hond

6.5.1. voorafgaandelijke ministeriële toestemming

In bepaalde gevallen is het gebruik van honden tijdens bewakingsopdrachten onderworpen aan een voorafgaandelijke ministeriële toestemming :

1° in geval van het eerste gebruik van een hond door een bewakingsonderneming;

2° in geval van het gebruik van een hond in gesloten plaatsen, die publiek toegankelijk zijn;

3° voor activiteiten, zoals bedoeld in artikel 1, §1, eerste lid, 5°, van de Private Veiligheidswet (persoonscontrole).

Het is uiteraard de minister van Binnenlandse Zaken die bevoegd is om deze toestemming al dan niet te verlenen.

6.5.2. toegelaten rassen en anti-agressietest

Indien men als onderneming een toestemming geniet kan men slechts herdershonden inzetten voor de bewakingsactiviteiten. Voor andere rassen werd een overgangsmaatregel voorzien. Andere rassen dan de herdershond mogen nog tot 1 januari 2008 ingezet worden voor zover ze slaagden in een anti-agressietest zoals hieronder bedoeld. Ze mogen slechts gebruikt worden in plaatsen waar derden niet geacht worden aanwezig te zijn.

De honden zullen, vooraleer ze bij de bewakingsactiviteiten kunnen gebruikt worden, onderworpen worden aan een anti-agressietest. De hond die niet aan deze test voldoet zal nooit meer kunnen gebruikt worden bij het uitoefenen van bewakingsactiviteiten. Zelfs indien een hond ooit geslaagd was in een anti-agressietest, kan de minister van Binnenlandse Zaken, om redenen van openbare orde, een nieuwe anti-agressietest opleggen. Tot de testresultaten van de nieuwe test bekend zijn kan de minister het gebruik van de hond verbieden. Het is evident dat de hond niet langer zal kunnen ingezet worden als de resultaten van die tweede test negatief zijn.

6.5.3. verplichtingen voor de bewakingsagent

Een bewakingsagent mag slechts bewakingsactiviteiten met een hond uitoefenen indien :

1° de hond die hij/zij geleidt, geslaagd is in een anti-agressietest zoals hierboven bedoeld;

2° de hond waarmee de bewakingsagent op plaatsen waar derden geacht worden aanwezig te zijn, bewakingstaken uitvoert, onder zijn/haar geleiding met succes een sociabiliteits- en gehoorzaamheidstest heeft ondergaan.

Of met andere woorden, elke hond dient een anti-agressietest met succes ondergaan te hebben en deze die ingezet worden op plaatsen waar anderen aanwezig zijn moeten tevens met succes een sociabiliteits- en gehoorzaamheidstest hebben ondergaan. Dit houdt in dat de bewakingsagent, indien hij/zij van de werkgever de opdracht krijgt om met een hond de activiteiten uit te voeren, deze opdracht moet weigeren indien aan de hierboven gestelde voorwaarden niet is voldaan.

Tevens moet de hond tijdens de uitoefening van de bewakingstaken op plaatsen waar derden verondersteld worden aanwezig te zijn, te allen tijde aan een leiband worden gehouden. Deze leiband mag niet langer zijn dan twee meter. De hond moet op deze plaatsen eveneens altijd gemuilkorfd zijn. De muilkorf moet zo vervaardigd en aangebracht zijn dat de hond niet kan bijten en de muilkorf niet als wapen kan worden gebruikt.

6.5.4. de opleidingscentra en de opleidingen

Het is de minister van Binnenlandse Zaken die de testcentra zal aanduiden en de inhoud van de opleidingen zal bepalen. De minister heeft tot nu toe nog geen uitvoering gegeven aan deze regel.

De bewakingsagenten die met een hond slagen in een sociabiliteits- en gehoorzaamheidstest, zullen van het testcentrum een kaart voor hondengeleider ontvangen. Deze kaart zullen zij bij zich moeten dragen gedurende de uitoefening van de bewakingstaken met de hond. Op deze kaart zal de naam van de bewakingsagent, het nummer van zijn/haar identificatiekaart en het registratienummer van de hond staan.

De bewakingsagent die met een hond niet slaagt in de sociabiliteits- en gehoorzaamheidstest kan deze test met dezelfde hond nog maximaal tweemaal ondergaan.

6.6. Politionele bevoegdheden ?

Artikel 8, §8 van de Private Veiligheidswet bepaalt uitdrukkelijk dat de personen die activiteiten verrichten bedoeld in artikel 1 van de Private Veiligheidswet, geen andere handelingen kunnen stellen dan deze die voortvloeien uit de rechten waarover iedere burger beschikt, alsmede deze bevoegdheden die uitdrukkelijk voorzien zijn in de Private Veiligheidswet of haar uitvoeringsbesluiten. Ze kunnen hun bevoegdheden slechts uitoefenen voor zover deze krachtens een wet niet uitsluitend zijn voorbehouden aan vertegenwoordigers van het openbaar gezag.

Aldus, heeft een bewakingsagent politionele bevoegdheden? **NEEN!!!**

Het is slechts de overheid die over het monopolie van geweld beschikt. Sommige openbare diensten zoals politiediensten kunnen delen in dit geweldsmonopolie en behoren aldus tot de openbare macht.

Taken die tot de exclusieve bevoegdheid van de ordediensten behoren, mogen niet door particulieren, (dus ook niet door bewakingsagenten) uitgeoefend worden. Bewakingsagenten beschikken niet over enige politionele bevoegdheid.

Elke vorm van machtsoverschrijding of inmenging in eigenlijke politietaken moet worden voorkomen. Deze bekommernis komt tot uiting in diverse bepalingen van de Private Veiligheidswet

vb werkkledij
vb voertuigen

Niet alleen de Private Veiligheidswet verbiedt dergelijke inmenging. Ook het Strafwetboek stelt dergelijke praktijken strafbaar. Indien men laat uitschijnen dat men politionele bevoegdheden zou hebben door bijvoorbeeld de identificatiekaart op deze wijze te gebruiken, of indien men handelingen stelt die exclusief tot de bevoegdheid van de algemene politiediensten behoren, zal men zich schuldig maken aan het misdrijf “inmenging in het openbaar ambt”.

Een bewakingsagent mag evenmin overgaan tot fouilleren. Een afwijking op deze regel werd voorzien voor de bewakingsagenten die met persoonscontrole belast zijn. Zij kunnen hoogstuitzonderlijk en mits in acht neming van zeer strikte regels en voorwaarden overgaan tot een oppervlakkige fouille.

6.7. Beschikt een bewakingsagent over enige arrestatiebevoegdheid ?

Iedere burger heeft onder bepaalde strikte voorwaarden het recht iemand te arresteren. Dus ook een bewakingsagent. Deze bevoegdheid volgt niet uit de Private Veiligheidswet maar wel uit art. 1, 3° van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis.

Wanneer ?

Als men iemand op heterdaad betrapt bij het plegen van een misdaad of wanbedrijf.

Men mag echter geen bovenmatig geweld gebruiken.

Men mag nooit iemand ophouden met de bedoeling een minnelijke schikking af te dwingen. De ordediensten moeten in geval van vasthouding steeds onmiddellijk verwittigd worden.

De dader moet bij aankomst van de politiediensten aan hen worden overgeleverd.

Het begrip “heterdaad” moet hier zeer eng geïnterpreteerd worden. De persoon die iemand ophoudt, moet de misdaad of het wanbedrijf zelf hebben zien gebeuren.

Volledigheidshalve moet toegevoegd worden dat bewakingsagenten die deel uitmaken van een interne bewakingsdienst van een openbare vervoersmaatschappij en activiteiten van persoonscontrole uitvoeren, op basis van de Private Veiligheidswet, personen die niet in het bezit zijn van een geldig vervoersbewijs kunnen staande houden, op voorwaarde dat een politiedienst onmiddellijk verwittigd wordt en in afwachting dat deze ter plaatse komt.

6.8. Quid wettige verdediging?

Art. 416 Strafwetboek (Sw) bepaalt uitdrukkelijk : “Er is noch misdaad, noch wanbedrijf, wanneer de doodslag, de verwondingen en de slagen geboden zijn door de ogenblikkelijke noodzaak van de wettige verdediging van zichzelf of van een ander.”

Om te kunnen genieten van de bijzondere rechtvaardigingsgrond van wettige verdediging dienen vanzelfsprekend enkele voorwaarden vervuld te zijn. We maken een onderscheid tussen de voorwaarden die vervuld moeten zijn in verband met de aanvalsdad en de voorwaarden die in verband met de afweringsdaad vervuld moeten zijn.⁹

De aanval moet :

- onrechtmatig zijn
- nakend of onafwendbaar zijn
- een aanslag tegen personen zijn.

Onrechtmatig : het is duidelijk dat men zich enkel wettig kan verdedigen tegen onwettige aanvallen. Men kan zich op wettige manier verdedigen tegen een diefstal met geweld, opzettelijke slagen, ... Men kan zich niet wettig verdedigen tegen bvb. een arrestatie door een

⁹ C., VAN DEN WYNGAERT, Strafrecht en Strafprocesrecht in hoofdlijnen, Antwerpen – Apeldoorn, Maklu, 1998, 193 – 198.

officier van gerechtelijke politie die over een wettig aanhoudingsbevel beschikt, of tegen de weerhouding door politieagenten nadat deze u op heterdaad na het begaan van een misdrijf hebben aangetroffen.

Nakend en onafwendbaar : de verdediging moet werkelijk de enige mogelijke manier geweest zijn. Dit is een feitenkwestie.

Een aanslag tegen personen : de verdediging van goederen op deze manier wordt uitgesloten. Daarentegen is het niet alleen zichzelf die men op die manier kan verdedigen. Het kan ook gaan om aanslagen tegen andere personen. Het moet gaan om aanslagen tegen het leven en de fysieke integriteit, de vrijheid, de eerbaarheid, ... Bvb. wettige verdediging tegen aanranding of verkrachting, ongeacht wie het slachtoffer is, uzelf of een ander.

De verdediging, afweringsdaad, moet :

- ogenblikkelijk en noodzakelijk zijn
- in verhouding staan tot de aanvalsdaad
- gepleegd worden voor of tijdens de aanval
- doodslag of slagen en verwondingen zijn.

Ogenblikkelijk en noodzakelijk : staat in verband met de nakende of onafwendbare aanvalsdaad (zie hierboven).

In verhouding (hangt nauw samen met de vorige) : wanneer slagen en verwondingen volstaan om een aanval af te weren, zou doodslag een onevenwichtige (overdreven) afweringsdaad zijn. De afweringsdaad moet dus net genoeg zijn, net teveel en niet te weinig.

Voor of tijdens de aanval : Eens de aanval voorbij is, dan is wettige verdediging uitgesloten en kan er slechts sprake zijn van wraak.

Doodslag of slagen en verwondingen : niet alle misdrijven kunnen door wettige verdediging in te roepen gerechtvaardigd worden. In ons Strafwetboek spreekt men enkel over doodslag en slagen en verwondingen. Er moet worden aangenomen dat ook minder zware vormen van verdediging toelaatbaar zijn, zoals het onschadelijk maken van de aanvaller door hem of haar van zijn/haar vrijheid te beroven, of het toebrengen van materiële schade.

6.9. Identiteitscontrole

Bewakingsagenten mogen geen identiteiten controleren. De wet verbiedt uitdrukkelijk om personen identiteitsdocumenten te laten voorleggen of te laten overhandigen, te controleren, te kopiëren of in te houden.

Er worden twee uitzonderingen voorzien :

1° identiteitsdocumenten laten voorleggen gedurende de tijd nodig voor het controleren van de identiteit bij de toegang van niet voor publiek toegankelijke plaatsen, in zoverre dat deze plaatsen behoren tot een categorie die voorkomt op een lijst, vastgesteld door de minister omdat de toegang ertoe door onbevoegde personen een bijzonder veiligheidsrisico kan uitmaken;

2° identiteitsdocumenten laten voorleggen in zoverre de bewakingsagent is aangesteld door de exploitant van een kansspelinrichting voor taken van toegangscontrole in de zin van artikel 62 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers.

In deze twee gevallen moet de betrokkene vooraf door de bewakingsagent ervan ingelicht worden dat hij of zij de controle kan weigeren. Deze identiteitscontroles kunnen pas doorgaan als de betrokken persoon daar vrijwillig mee instemt. Bij weigering kan de bewakingsagent de toegang ontzeggen.

Gezien in heel wat andere gevallen de identiteitscontrole een exclusieve bevoegdheid is van de algemene politiediensten kan het controleren van identiteitsdocumenten door een bewakingsagent, buiten de omstandigheden die de Private Veiligheidswet dit toelaat, het misdrijf *aanmatiging openbaar ambt* uitmaken.

7. ENKELE ANDERE SPECIFIEKE BEPALINGEN VAN TOEPASSING OP BEPAALDE ONDERNEMINGEN, DIENSTEN EN INSTELLINGEN

7.1. Het dragen van werkkledij

Het dragen van werkkledij is niet verplicht. Als er werkkledij gedragen wordt moet het model goedgekeurd zijn door de minister van Binnenlandse Zaken of door een door hem aangesteld ambtenaar. De wet bepaalt dat de werkkledij geen aanleiding mag geven tot verwarring met die welke de agenten van de openbare macht dragen.

Tenslotte moet de kledij steeds voorzien zijn van een door de minister van Binnenlandse Zaken bepaald embleem.

Waarom ? Wel, om elke verwarring met de uniformen van de openbare macht uit te sluiten. Meestal zal een goedgekeurd uniform weinig of geen oorzaak van verwarring zijn. De goedkeuring van het uniform door de minister van Binnenlandse Zaken is evenwel geen “carte blanche”. Ten allen tijde moet ervoor gezorgd worden dat er geen verwarring kan ontstaan met de agenten van de openbare macht. Men moet er aldus over waken dat een goedgekeurd uniform op die wijze gedragen wordt dat verwarring uitgesloten is.

Dezelfde verplichting om geen aanleiding tot verwarring te geven met de algemene politiediensten geldt tevens voor de voertuigen die bewakingsondernemingen en diensten gebruiken.

7.2. Identificatiekaart

De personen die de werkelijke leiding hebben van een bewakingsonderneming, een interne bewakingsdienst, een beveiligingsonderneming of een onderneming voor veiligheidsadvies en het uitvoerend personeel die activiteiten van artikel 1, §§ 1, 3 en 6 van de Private

Veiligheidswet uitvoeren, moeten, indien zij een verblijfplaats in België hebben, over een identificatiekaart, afgeleverd door de minister van Binnenlandse Zaken, beschikken.

Indien zij geen verblijfplaats in België hebben moeten zij niet in bezit zijn van dergelijke identificatiekaart, tenzij zij :

1. activiteiten van persoonscontrole;
2. vaststellingen van de onmiddellijk waarneembare toestand van goederen op het openbaar domein;
3. of van begeleiding van groepen van personen met het oog op verkeersveiligheid uitoefenen.

Degene die verplicht houder moeten zijn van een identificatiekaart mogen de activiteiten waarvoor ze toegelaten zijn slechts uitvoeren voor zover ze deze kaart bij zich hebben, ook als ze geen werkkledij dragen. Diegene die niet aan de verplichting tot het bezitten van een identificatiekaart onderworpen zijn, kunnen de activiteiten slechts uitoefenen als zij de identificatiekaart of de documenten dragen waaruit blijkt dat aan alle wettelijke voorwaarden of minstens aan de voorwaarden die een gelijkwaardige waarborg bieden, voldoen. De Koning bepaalt de documenten waaruit dit moet blijken.

Als de algemene politiediensten of beëdigde agenten van de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid het vorderen, moeten zij deze kaart vertonen en desgevallend overhandigen.

De personen die de in artikel 1, §§1 en 3 van de Private Veiligheidswet bedoelde activiteiten uitvoeren, dus alle bewakingsagenten en de mensen van een beveiligingsonderneming, moeten ook hetzij de identificatiekaart, hetzij een uiterlijk herkenningsteken op een duidelijk leesbare wijze dragen. Op het uiterlijk herkenningsteken moet duidelijk leesbaar de naam van bewaker, de naam van de onderneming en het adres van de exploitatiezetel van de onderneming waar ze tewerkgesteld zijn, vermeld staan zodat eventuele benadeelden een klacht kunnen formuleren.

De aanvraag en de vernietiging van de identificatiekaart wordt geregeld in het koninklijk besluit van 17 maart 2000 betreffende de modaliteiten voor de aanvraag en vernietiging van de identificatiekaart voor het personeel van bewakingsondernemingen en interne bewakingsdiensten (B.S. 20-04-2000).

Uiteraard zal de kaart pas worden afgegeven nadat men vastgesteld heeft dat het lid van het uitvoerend of leidinggevend personeel van de bewakingsonderneming of de interne bewakingsdienst voldoet aan alle voorwaarden zoals bepaald in de artikelen 5 en/of 6 van de Private Veiligheidswet. (zie hierboven) Ook hier houdt het op het eerste zicht voldoen aan alle voorwaarden van de artikelen 5 en/of 6 geen subjectief recht in tot het verkrijgen van een identificatiekaart. De minister van Binnenlandse Zaken of de door hem aangewezen ambtenaar beschikt over een belangrijke discretionaire bevoegdheid. Als nu een kandidaat bewakingsagent naar eigen mening en op 't eerste zicht aan alle gestelde voorwaarden voldoet, kan de minister van Binnenlandse Zaken of de aangestelde ambtenaar alsnog de afgifte van een identificatiekaart weigeren. Dat dit alles geen subjectief recht schept voor de bewakingsagent in kwestie beduidt dat kwestieuze bewakingsagent niet naar een burgerlijke rechtbank kan stappen met de eis de minister veroordeeld te horen tot de afgifte van de identificatiekaart. Wat de kandidaat-bewakingsagent uiteraard wel kan doen is de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken aanvechten voor de Raad van State. Om deze en nog andere redenen moet de weigeringsbeslissing van de minister uiteraard voldoende gemotiveerd zijn. Een

weigeringsbeslissing wordt nooit zomaar voor de vuist weg genomen. Zij is altijd voldoende juridisch onderbouwd en gemotiveerd.

Let op, de voorwaarden die in de artikelen 5 en 6 van de Private Veiligheidswet opgesomd worden moeten niet alleen bij de afgifte van de identificatiekaart voldaan zijn maar dienen eveneens gedurende de ganse periode van uitoefening van de bewakings- of beveiligingsactiviteit gerespecteerd te worden.

Eenmaal de kaart ontvangen is deze 5 jaar geldig. De geldigheidsperiode start met de datum van aanvraag en kan voor gelijke termijnen vernieuwd worden. De aanvraag wordt door de werkgever van de bewakingsagent gericht naar de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid, directie private veiligheid.

Als men zijn bewakingsactiviteiten staakt moet men binnen de 14 dagen na de uitdiensttreding de kaart terugsturen aan de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid. Deze kaart wordt door de administratie gedurende een termijn van 12 maanden bewaard.

Bij het hernemen van de bewakingsactiviteiten tijdens die bewaringstermijn kan men de kaart terug opvragen. Bij de aanvraag dient dan het bewijs van indiensttreding gevoegd te worden.

De bewakingsonderneming of de interne bewakingsdienst moet de identificatiekaart van een personeelslid in bepaalde gevallen binnen de 14 dagen aan de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid terugsturen. Dit is het geval op het ogenblik dat :

- de vervaldag bereikt wordt
- de foto van de houder niet meer gelijkend is
- de kaart beschadigd is
- de houder van de kaart van naam of voornaam veranderd is
- de houder van de kaart van functie veranderd is
- de houder van de kaart niet langer voldoet aan alle voorwaarden van de artt. 5 en/of 6 van de Private Veiligheidswet (zie hoger)

Een nieuwe kaart wordt in dat geval gevraagd zoals hierboven beschreven. Nooit mag iemand houder zijn van meer dan één kaart.

7.3. Foaien

Het is de bewakingsagent niet toegelaten foaien te ontvangen. Dit wil zeggen dat hij/zij actief elke fooi moet weigeren.

7.4. Artikel 11: specifieke verbodsbepalingen

Bewakingsondernemingen, interne bewakingsdiensten en ondernemingen voor veiligheidsadvies moeten hun activiteiten uitoefenen buiten iedere politieke context om. Zij mogen zich niet inlaten met of tussenkomen in een politiek of arbeidsconflict. Zij mogen ook niet optreden tijdens of n.a.v. vakbondsactiviteiten of activiteiten met een politieke finaliteit vb. bewaking van zetels van politieke partijen, toezicht ter gelegenheid van vakbondsorganisaties,

tussenkomen bij stakingen, ... Dit verbod doet geen afbreuk aan de verplichting van iedere burger om bijstand te verlenen aan personen in gevaar.

Het is zowel aan de interne bewakingsdiensten, de bewakingsondernemingen als aan de ondernemingen voor veiligheidsadvies eveneens verboden toezicht te houden op politieke, filosofische, godsdienstige, mutualistische of vakbondsovertuigingen en op de uiting van die overtuiging of dat lidmaatschap, of te dien einde gegevensbestanden aan te leggen.

De ondernemingen zijn ook gehouden aan een soort beroepsgeheim. Zij mogen geen gegevens over hun cliënten of het personeel ervan medelen aan derden (natuurlijk wel aan de administratieve of gerechtelijke overheden). Dit beroepsgeheim is niet het beroepsgeheim zoals voorzien in onze Strafwet. Deze strafrechtelijke bepaling verbiedt aan medische en paramedische beroepen en aan iedereen die persoonlijke informatie kan verkrijgen door uitoefening van zijn beroep, daarover aan derden iets mee te delen. De beroepen die onder toepassing van dit artikel staan kunnen tevens straffeloos weigeren voor een rechtbank te getuigen. Deze vorm van beroepsgeheim geldt niet voor de bewakingsagent. Indien hij/zij voor een rechtbank gedaagd wordt als getuige, dan is die bewakingsagent, eenmaal de getuigened afgelegd, verplicht te spreken en verplicht de waarheid te spreken.

Noch bewakingsondernemingen, noch interne bewakingsdiensten mogen toezicht en controle van personen uitoefenen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op de openbare weg of in openbare plaatsen, behoudens de uitzonderingen die we reeds op pagina 13 hebben opgesomd.

8. SPECIFIEKE VERPLICHTINGEN, OPGELEGD AAN BEVEILIGINGSONDERNEMINGEN, BEWAKINGSONDERNEMINGEN, ONDERNEMINGEN VOOR VEILIGHEIDSADVIES EN INTERNE BEWAKINGSDIENSTEN

8.1. Meldingsplicht.

a. Ondernemingen die een interne bewakingsdienst exploiteren en bewakingsondernemingen met exploitatiezetel in België, die bewakingsactiviteiten uitvoeren bestaande uit het toezicht op en de bescherming van roerende of onroerende goederen, persoonscontrole of begeleiding van groepen van personen met het oog op de verkeersveiligheid moeten de korpschef van de lokale politie waartoe de gemeente behoort waar de bewakingsactiviteiten uitgevoerd worden hiervan vooraf op de hoogte brengen. Indien de activiteiten plaatsvinden op het grondgebied van meerdere politiezones moet de betrokken bestuurlijke directeurs-coördinatoren van de federale politie ingelicht worden. De korpschefs en in voorkomend geval de bestuurlijke directeur-coördinator, maken de inlichtingen aan de betrokken burgemeesters over. De inlichtingen moeten tevens bewaard worden ten behoeve van de minister van Binnenlandse Zaken, die ze op elk ogenblik kan opvragen.

b. Ondernemingen die een interne bewakingsdienst exploiteren en bewakingsondernemingen met exploitatiezetel in België, die bewakingsactiviteiten uitvoeren bestaande uit de bescherming van personen, of in alle gevallen indien zij geen exploitatiezetel in België hebben, moeten de minister van Binnenlandse Zaken voorafgaandelijk in kennis stellen.

c. Indien de bewakingsactiviteit bestaat in het toezicht op en de bescherming bij het vervoer van waarden brengen zij de federale politie vooraf op de hoogte. Dit moet toelaten aangepaste preventieve maatregelen te treffen en snel tussen te komen i.g.v. een overval.

d. De bewakingsondernemingen, beveiligingsondernemingen, interne bewakingsdiensten en ondernemingen voor veiligheidsadvies zijn tevens verplicht onverwijld te antwoorden op elke vraag om inlichtingen betreffende hun activiteiten die gesteld wordt door de administratieve of gerechtelijke overheden of door de met toezicht op de uitvoering van deze wet belaste ambtenaren en agenten.

e. De bewakingsondernemingen, beveiligingsondernemingen, interne bewakingsdiensten en ondernemingen voor veiligheidsadvies en hun personeelsleden en de personen die voor hun rekening werken, moeten ook aan de rechterlijke instanties, telkens zij erom verzoeken, alle gegevens meedelen die betrekking hebben op misdrijven waarvan zij kennis krijgen in de uitoefening van hun activiteiten of naar aanleiding daarvan.

De bedoeling van deze bepaling is private justice te voorkomen. Men wil niet dat de onderneming of diensten eigenmachtig beslissen welke informatie zij ter beschikking van de overheid stellen.

f. Een personeelslid van een bewakingsonderneming, beveiligingsonderneming, onderneming voor veiligheidsadvies of interne bewakingsdienst dat ingevolge een in kracht van gewijsde gegane veroordeling niet meer voldoet aan de voorwaarde, gesteld in artikel 6, eerste lid, 1°, moet de personen die de werkelijke leiding van de onderneming, dienst of instelling hiervan op de hoogte stellen.

De werkelijke leiding van de bewakingsonderneming, beveiligingsonderneming, onderneming voor veiligheidsadvies of interne bewakingsdienst is ertoe gehouden ogenblikkelijk de minister van Binnenlandse Zaken te waarschuwen, telkens zij kennis krijgt van het feit dat een personeelslid ingevolge een in kracht van gewijsde gegane veroordeling niet meer voldoet aan de vereiste van afwezigheid van veroordelingen. Men moet dan een einde stellen aan elke taak die door die persoon wordt uitgeoefend in de onderneming.

g. Op grond van artikel 30 van het Wetboek van Strafvordering is men verplicht om telkens men getuige is geweest van een wanbedrijf of van een misdaad dat een aanslag uitmaakt tegen de openbare veiligheid of op het leven of het eigendom van personen, daarvan aangifte te doen bij de procureur des Konings. Het niet naleven van deze verplichting wordt niet strafrechtelijk gesanctioneerd.

8.2. publiciteitsverplichting

Elk voertuig dat door een onderneming of dienst wordt gebruikt en waarop een opschrift verwijst naar de vergunde of erkende activiteit en elk document dat uitgaat van een onderneming, dienst of instelling, zij het van informatieve, contractuele of publicitaire aard, elke briefwisseling moet **melding maken van de ministeriële vergunning**.

9. CONTROLE EN SANCTIES

Het controle en sanctiesysteem is niet beperkt tot de activiteiten van bewakingsondernemingen, beveiligingsondernemingen, interne bewakingsdiensten en hun personeel. Ook de gebruikers van alarmsystemen, de verkopers van alarmsystemen, de cliënten van waardentransporten en de gebruikers van niet-vergunde of niet-erkende bewakingsondernemingen, ondernemingen voor veiligheidsadvies of beveiligingsondernemingen kunnen gecontroleerd en gesanctioneerd worden.

9.1. Controle

9.1.1. controle door de sector zelf

De Wet legt een controleplicht op aan de onderneming, dienst of instelling ten opzichte van het door hen tewerkgestelde personeel. Zij moeten alle voorzorgsmaatregelen nemen en de personen belast met de werkelijke leiding moeten de nodige controles verrichten opdat hun personeelsleden of de personen die voor hun rekening werken, de wettelijke bepalingen naleven. Bij het vaststellen van een inbreuk kunnen ze evenwel geen proces-verbaal opstellen. Behoudens wat bepaald staat in artikel 30 van het Wetboek van Strafvordering (zie hierboven) hebben ze geen echte meldingsplicht. De Private Veiligheidswet voorziet dat iedereen die onregelmatigheden vaststelt tijdens de uitoefening van bewakingsactiviteiten, dus ook de werkelijke leiding van een onderneming of een dienst, de mogelijkheid heeft om dit te melden aan de minister van Binnenlandse Zaken.

9.1.2. controle door de burger

De Private Veiligheidswet voorziet dat eenieder die bij de uitvoering van bewakingsactiviteiten onregelmatigheden vaststelt, deze kan melden aan de minister van Binnenlandse Zaken.

9.1.3. controle door de overheid

9.1.3.1. Algemeen

Diverse overheden zijn bevoegd om de naleving van de Private Veiligheidswet en haar uitvoeringsbesluiten te controleren :

1. de algemene politiediensten
2. de beëdigde ambtenaren van de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid (speciale inspectiedienst Binnenlandse Zaken)

Zij kunnen dit doen :

- op klacht
de burger heeft uitdrukkelijke klachtrecht bij de minister van Binnenlandse Zaken (zie hierboven);
- ambtshalve (op eigen initiatief).

Bevoegdheden :

- opstellen van een PV met bijzondere bewijskracht (tot bewijs van het tegendeel) (zie verder).

- ze hebben ten allen tijde toegang tot de onderneming, dienst of instelling waar bewakingsactiviteiten worden uitgeoefend (niet tot de woning) en inzage nemen van alle stukken noodzakelijk voor controle.
- ze kunnen ter plaatse de staking van handeling bevelen die een inbreuk uitmaakt op een aantal artikelen van de Private Veiligheidswet of van haar uitvoeringsbesluiten.
- zij kunnen ten alle tijde de bijstand vorderen van de politiediensten. De politieambtenaren leveren dan de “sterke arm”. Zij kunnen niet gevorderd worden om vaststellingen te doen of daaraan mee te helpen.
- de ambtenaren van de speciale inspectiedienst Binnenlandse Zaken hebben, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, en met het oog op verificatie van de voorwaarden bedoeld in artikel 5, eerste lid, 1° en 8° en in artikel 6, eerste lid, 1° en 8°, voorafgaand aan het veiligheidsonderzoek, toegang tot de in het centraal strafregister opgenomen gegevens, met uitzondering van :
 - beslissingen vernietigd op grond van artikel 416 tot 442 of artikel 443 tot 447bis van het wetboek van Strafvordering;
 - beslissingen tot intrekking genomen op grond van de artikelen 10 tot 14 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof;
 - veroordelingen en beslissingen uitgesproken op grond van een opgeheven wetsbepaling, op voorwaarde dat de strafbaarheid van het feit is opgeheven.

9.1.3.2. Bevel tot staking van handeling

Indien de bevoegde ambtenaren inbreuken vaststellen op bepaalde artikelen van de Private Veiligheidswet kunnen ze de staking bevelen van deze handelingen.

Het gaat om de artikelen 2, 4, 8, §§1, 2, 5, 6, 6§bis, 9 of 11 en de uitvoeringsbesluiten ervan. Het gaat dus om :

- diensten van bewakingsonderneming aanbieden of bekend maken of een interne bewakingsdienst organiseren **zonder vergunning**;
- diensten van een beveiligingsdienst aanbieden of bekend maken **zonder erkenning**;
- diensten van een onderneming voor veiligheidsadvies aanbieden of bekend maken **zonder vergunning**;
- diensten van een opleidingsinstelling aanbieden of bekendmaken **zonder erkenning**;
- **werkkledij** dragen waarvan het model niet door de minister van Binnenlandse Zaken is goedgekeurd of dat verwarring geeft met de algemene politiediensten;
- een inbreuk pleegt inzake de reglementering omtrent het **gebruik van wapens** bij de uitoefening van bewakingsactiviteiten;
- inbreuken op de voorwaarden inzake het **gebruik van bepaalde middelen en methodes**;
- een inbreuk pleegt omtrent de regeling van de **toegangs- of uitgangscntrole**;
- een inbreuk pleegt op het **discriminatieverbod** dat specifiek in de Private Veiligheidswet is gesteld of het **verbod om dwang of geweld te gebruiken**;
- inbreuken op het verbod op **fooiën**;
- inbreuken op de bepalingen inzake **identiteitscontroles**.

Indien het bevel tot staking wordt uitgevaardigd omwille van een inbreuk op de artt. 2 of 4 (geen vergunning of erkenning hebben), moet dit bevel worden bekrachtigd door de ambtenaar die de minister hiertoe aangewezen heeft. Deze bekrachtiging dient binnen de tien werkdagen na het ontvangst van het proces-verbaal te gebeuren.

Diegene die zich benadeeld acht door het uitgevaardigde stakingsbevel kan hiertegen beroep aantekenen via het administratief kortgeding.

9.1.3.3. Een proces-verbaal met bijzondere bewijswaarde

Het proces-verbaal dat een overtreding vaststelt dient binnen de 15 dagen na de vaststelling van de inbreuk aan de door de Koning aangeduide ambtenaar, belast met het opleggen van een administratieve sanctie te worden toegestuurd.

Dit is heel bijzonder. Normaliter legt de wetgever de vaststellers op om een afschrift van het proces-verbaal dat de inbreuk vaststelt binnen een bepaalde termijn aan de overtreder over te maken, wil het proces-verbaal een bijzondere bewijswaarde behouden. Het toekennen van een bijzondere bewijswaarde aan een proces-verbaal, een bewijswaarde tot het tegendeel bewezen wordt, is eigenlijk het omkeren van de normale bewijslast. In principe geldt de regel dat iemand onschuldig is tenzij zijn/haar schuld bewezen wordt. In de materies waar vaststellingen van inbreuken gebeuren bij wijze van processen-verbaal die een bijzondere bewijswaarde hebben, met de verdachte het tegendeel van wat in het proces-verbaal beweert wordt, aantonen. Omdat de bewijslast gewijzigd wordt moet, met het oog op zijn/haar verdediging, de overtreder binnen een door de regelgever gestelde redelijke termijn in bezit gesteld worden van een afschrift van het proces-verbaal van vaststellingen.

Hier zien we dat enkel op het toesturen van het proces-verbaal aan de bevoegde ambtenaar een termijn is gesteld. Er wordt enkel vermeld dat een afschrift van het proces-verbaal aan de overtreder wordt toegestuurd, zonder dat daar expliciet wordt bij vermeld dat dit binnen een bepaalde termijn zou moeten gebeuren. Het is minstens niet duidelijk of de gestelde termijn evenzeer van toepassing is voor het versturen van de afschriften, laat staan of de termijn een voorwaarde is voor de bijzondere bewijswaarde.

Er wordt ook een afschrift gestuurd aan de overtreder, en aan de territoriaal bevoegde procureur des Konings. Het afschrift van het proces-verbaal dient niet systematisch aan de procureur des Konings te worden toegestuurd. Enkel bij zwaarwichtige feiten is dit noodzakelijk :

- bepaalde inbreuken met wapens
- bepaalde inbreuken bij het uitoefenen van de begeleiding van groepen van personen met het oog op de verkeersveiligheid
- bepaalde inbreuken op het verbod en de regeling inzake de controle van identiteitsdocumenten.
- inbreuken die misdrijven kunnen uitmaken

De procureur des Konings beschikt over een termijn van een maand vanaf de ontvangst van het proces-verbaal, om de kwalificatie te onderzoeken. Indien hij meent dat hij strafrechtelijke sancties zal moeten opleggen moet hij daarvan binnen diezelfde termijn van één maand de bevoegde ambtenaar in kennis stellen.

De rechten van verdediging zijn bovendien uitdrukkelijk gewaarborgd in de administratieve procedure en, in geval de geldboete niet betaald wordt, dient de overheid alsnog een vordering in te leiden voor de rechtbank van eerste aanleg.

PS: verjaringstermijn bedraagt 3 jaar

9.2. Sancties

Een wettekst verliest al vlug haar waarde als zij niet gepaard gaat met een effectief en efficiënt sanctiesysteem. Het volstaat immers niet te controleren, er moet ook gesanctioneerd worden.

De wet van 10 april 1990 voorziet in een ruim en gediversifieerd sanctiepakket dat zowel eigenlijke straffen als administratieve sancties en administratieve maatregelen omvat.

9.2.1 Strafrechtelijke en administratieve geldboetes

Bepaalde inbreuken worden gesanctioneerd door strafrechtelijke geldboeten (correctionele veroordeling), anderen worden gesanctioneerd door administratieve geldboetes. De strafrechtelijke geldboetes worden door een strafrechter opgelegd en worden op het strafregister vermeld. De uitgesproken boetes moeten met 5 vermenigvuldigd worden om het te betalen bedrag te kennen. De administratieve geldboetes worden door de administratie opgelegd, in ons geval de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid, een directoraat-generaal bij de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken. Deze bedragen zijn netto bedragen. Zij worden niet op het strafblad vermeld.

Tegen de beslissing van de correctionele rechtbank kan men in beroep gaan bij het Hof van Beroep (termijn van 15 dagen om beroep in te stellen).

De oorspronkelijke wet van 10 april 1990 kwalificeerde de meeste inbreuken op de wet als misdrijven. Aldus was het gevolg dat eraan gegeven werd, volledig in handen van de parketten. En hier klemde het schoentje. Gerechtelijke vervolging op basis van deze misdrijven werd door de overbelaste parketten vaak niet prioritair geacht, wat leidde tot een gevoel van straffeloosheid.

Daarom heeft de wetgever anno 1997 (wetswijziging 18 juli 1997) een oplossing gezocht in de depenalisering van de meeste misdrijven. Dit heeft tot gevolg dat de meeste inbreuken op de wet voortaan door middel van administratieve geldboeten beteugeld worden.

Deze depenalisering moet leiden tot een effectiever en efficiënter sanctiesysteem. Effectiever, omdat minder inbreuken onbeteugeld zullen blijven. Efficiënter, omdat er een eenvormig stelsel van administratieve geldboetes gehanteerd zal worden.

9.2.1.1 *Welke inbreuken worden voortaan nog strafrechtelijk beteugeld ?*

Strafrechtelijke sancties worden enkel behouden voor bepaalde inbreuken, die nauw aanleunen bij de openbare orde en raken aan de grondrechten van iedere burger, en bijgevolg beter in de prioriteiten, die Justitie in haar vervolgingsbeleid vooropstelt, kunnen gekaderd worden. Het betreft de volgende inbreuken:

- niet-naleving van de voorwaarden om de bewakingsactiviteiten gewapenderwijs te kunnen uitoefenen. (25,00 -25.000,00 EUR)
- inmenging in politieke of arbeidsconflicten, optreden naar aanleiding van vakbondsactiviteiten of activiteiten met een politieke finaliteit, toezicht houden op politieke, filosofische, godsdienstige, mutualistische of vakbondsovertuigingen en op de uiting van deze overtuigingen (25,00 - 25.000,00 EUR)
- meldingsplicht, vervat in artikel 10 (2,5 -2.500,00 EUR)

9.2.1.2. De administratieve geldboeten

Alle andere inbreuken op de wet en haar uitvoeringsbesluiten worden bestraft met een administratieve minnelijke schikking of een administratieve geldboete.

Er dient opgemerkt te worden dat dit nieuwe administratieve sanctiesysteem de betrokkene niet onttrekt aan de waarborgen van een gerechtelijke procedure.

De administratieve minnelijke schikking bedraagt de helft van de administratieve geldboete, met een minimum van 100 EUR. Het betalen van de voorgestelde administratieve geldboete doet de procedure tot het opleggen van een administratieve geldboete vervallen.

De administratieve geldboete wordt bepaald tussen 100 EUR en 25.000 EUR, met dien verstande op volgende inbreuken :

▶ tussen 12.500 euro en 25.000 euro

- diensten van bewakingsonderneming aanbieden of bekend maken of een interne bewakingsdienst organiseren **zonder vergunning**;
- diensten van een beveiligingsdienst aanbieden of bekend maken **zonder erkenning**;
- diensten van een onderneming voor veiligheidsadvies aanbieden of bekend maken **zonder vergunning**;
- diensten van een opleidingsinstelling aanbieden of bekendmaken **zonder erkenning**;

▶ tussen 7.500 euro en 15.000 euro

- persoonscontrole uitoefenen op de openbare weg
- andere in het verkeer begeleiden dan groepen fietsers en automobilisten, deelnemers aan sportwedstrijden en scholieren
- de bij koninklijk besluit opgelegde verplichte bewaking negeren
- overtreding van het specialiteitsbeginsel
- werken voor publiek rechtelijke rechtspersonen zonder de noodzakelijke ministeriële toestemming
- geen verplichte verzekering burgerrechtelijke aansprakelijkheid
- de door de gerechtelijke of administratieve overheden of door de toezichthoudende ambtenaren en agenten gestelde vragen om inlichtingen betreffende hun activiteiten niet onmiddellijk beantwoorden
- gemis aan interne controle
- gebruik maken van de diensten van niet-vergunde bewakingsondernemingen of beveiligingsondernemingen

▶ tussen 2.500 euro en 10.000 euro

- inbreuken op artikel 8, §3 uitgezonderd, en op de regeling van veiligheidsdiensten voor openbare vervoersmaatschappijen

▶ tussen 1.000 euro en 2.500 euro

- leidinggevend en die een strafrechtelijke sanctie oplopen en aan het werk blijven, die niet voldoen aan de opleidings- en/of veiligheidsvoorwaarden
- uitvoerend personeel dat bepaalde strafsancities oploopt en aan het werk blijft of niet voldoet aan de veiligheidsvoorwaarden
- niet voldoen aan de gestelde minimumvereisten inzake personeel, organisatorische, technische en infrastructurele middelen
- houder en drager zijn van de identificatiekaart en drager zijn van het herkenningsteken bij de uitoefening van de bewakings- of beveiligingstaken
- negeren van de meldingsplichten
- niet overmaken van activiteitenverslag
- niet betalen van de retributies

In eerste instantie moet diegene aan wie een geldboete zal worden voorgesteld, de gelegenheid gehad hebben om zijn verweermiddelen voor te dragen.

De beslissing waarbij de geldboete wordt opgelegd bepaalt het bedrag en moet met redenen zijn omkleed. Zij wordt bij een ter post aangetekende brief ter kennis gebracht van diegene die de wet schendt, alsmede van de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die burgerrechtelijk aansprakelijk is voor het betalen van de administratieve geldboete. De geldboete moet betaald worden binnen een door de Koning bepaalde termijn.

Degene aan wie een administratieve geldboete werd opgelegd of de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon kan binnen een door de Koning bepaalde termijn voor de betaling van de geldboete bij verzoekschrift voor de rechtbank van eerste aanleg te Brussel de toepassing van de administratieve geldboete betwisten. Het beroep werkt schorsend.

9.2.2. Andere administratieve sancties

9.2.2.1. de administratieve waarschuwing

De door de Koning aangewezen bevoegde ambtenaar kan, waar hij/zij de mogelijkheid heeft om de inbreuken te bestraffen met administratieve geldboetes, zich beperken tot het richten van een waarschuwing waarbij de overtreder tot de stopzetting van deze handeling wordt aangemaand.

De waarschuwing wordt de overtreder bij een te post aangetekende brief ter kennis gebracht.

De waarschuwing vermeldt :

- 1° de ten laste gelegde feiten en de geschonden bepalingen;
- 2° de termijn waarbinnen deze feiten moeten worden stopgezet;
- 3° dat, indien aan de waarschuwing geen gevolg wordt gegeven, een administratieve geldboete kan worden opgelegd.

9.2.2.2. de schorsing, de inhouding en de intrekking

Los van dit geldboetesysteem, kan de Minister van Binnenlandse Zaken ook administratieve maatregelen ter sanctie opleggen, zoals :

9.2.2.2.1. de vergunning/erkenning schorsen of intrekken.

De schorsing mag maximum 6 maanden bedragen. Tijdens de duur van de schorsing mag de onderneming de activiteiten vermeld in het schorsingsbesluit, niet uitoefenen. Als de schorsingstermijn voorbij is, mag men desbetreffende activiteiten opnieuw uitoefenen. Na de schorsingsperiode wordt de vergunning automatisch terug van toepassing. Men wordt daarvan niet door de administratie ingelicht. Wel moet de vergunde zelfstandige natuurlijke persoon nog, vooraleer hij/zij zijn bewakingstaken terug aanvangt, de identificatiekaart ontvangen.

De intrekking daarentegen, is definitief. Dit wil zeggen dat de vergunning die men op zeker ogenblik verkregen heeft ingetrokken wordt en dat diezelfde vergunning niet kan teruggekregen worden. Als men opnieuw de betreffende activiteiten wil uitoefenen, moet men een nieuwe vergunning/erkenning aanvragen. Daarbij zullen alle vergunningsvoorwaarden opnieuw gecontroleerd worden.

Zowel de schorsing als de intrekking kunnen algemeen of beperkt zijn (voor alle of voor sommige activiteiten, voor alle of voor sommige plaatsen)

Wanneer kan de Minister dergelijke sanctie nemen ? Als de bewakingsonderneming, de beveiligingsonderneming of de interne bewakingsdienst:

- de bepalingen van de wet of haar uitvoeringsbesluiten niet in acht neemt;
- niet meer aan de vergunnings- of erkenningsvoorwaarden voldoet;
- activiteiten uitoefent die onverenigbaar zijn met de openbare orde of veiligheid van de Staat;
- een gebrekkige controle uitoefent op de naleving van de bepalingen van de wet door haar personeelsleden of door personen die voor haar rekening werken.

9.2.2.2.2. De identificatiekaart inhouden voor maximum 6 maanden of intrekken

Ook hier kan de inhouding of intrekking algemeen of beperkt zijn

Wanneer kan de Minister deze sanctie opleggen? Als de bewakingsagent de bepalingen van de wet of haar uitvoeringsbesluiten niet in acht neemt of niet meer aan de voorwaarden voldoet. Bvb. een bewakingsagent wordt militant lid van een extreem rechtse politieke partij. Indien de minister van Binnenlandse Zaken oordeelt dat dit lidmaatschap een gevaar vormt voor de openbare orde dan moet hij overgaan tot intrekking van de identificatiekaart en wordt de bewakingsagent niet langer toegelaten tot het beroep.

9.2.2.2.3. De erkenning als opleidingsinstelling schorsen of intrekken.

De schorsing kan ook hier maximum 6 maanden bedragen.

Zowel de schorsing als de intrekking kunnen algemeen of beperkt zijn (voor alle of voor sommige activiteiten, voor alle of voor sommige plaatsen)

Wanneer kan de Minister dergelijke sanctie nemen ? Wanneer de opleidingsinstelling:

- de bepalingen van de wet of haar uitvoeringsbesluiten niet in acht neemt;
- niet meer aan de vergunnings- of erkenningsvoorwaarden voldoet;

- activiteiten uitoefent die onverenigbaar zijn met de openbare orde of veiligheid van de Staat;
- een gebrekkige controle uitoefent op de naleving van de bepalingen van de wet door haar personeelsleden of door personen die voor haar rekening werken.

De procedure die moet gevolgd worden teneinde dergelijke maatregel op te leggen, is vastgelegd bij koninklijk besluit (waarborgen rechten van verdediging, betrokkene wordt gehoord, ...)

Tegen dergelijke administratieve maatregel kan men beroep instellen bij de Raad van State (binnen een termijn van 60 dagen).
